

CZERWIEC

Tematy tygodnia:

1. *Dzieci różnych kontynentów* - s. Anna Filipczuk
2. *Co kryje teatr?* - s. Józefa Polek
3. *Na wakacyjnym szlaku* - s. Marcelina Zoń
- 3a. *Na wakacyjnym szlaku* - s. Renata Świerczek
4. *Żegnaj ochronko* - s. Elżbieta Mleczko

Tygodniowy plan pracy w ochronie – CZERWIEC, tydzień 1

Temat tygodnia: <i>Dzieci różnych kontynentów</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Jestem dzieckiem Bożym</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko, buduje pozytywny obraz własnej osoby wiedząc, że jest kochane przez Boga Ojca 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozróżnianie sytuacji odwracalnych od nieodwracalnych 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności nawiązywania bliskiego, serdecznego kontaktu z rówieśnikami 	<ul style="list-style-type: none"> • Piosenka 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie umiejętności dokonywania wyborów między dobrem i złem • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej • Pomaganie w odkrywaniu prawdy o dziecięctwie Bożym
Wtorek	<i>Bóg kocha wszystkie dzieci</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko próbuje wyjaśnić, co to znaczy, że Pan Bóg kocha wszystkich ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zabawa ruchowa 	<ul style="list-style-type: none"> • Wiersz 	<ul style="list-style-type: none"> • Kształtowanie postawy szacunku wobec innych • Wdrażanie do wspólnej i zgodnej zabawy ze wszystkimi dziećmi 	<ul style="list-style-type: none"> • Scenki z elementami dramy 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem • Uwrażliwianie na dostrzeganie w świecie miłości Pana Boga do wszystkich ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Jak żyją dzieci na innych kontynentach</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko opowiada o życiu swoich rówieśników na innych kontynentach 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zabawy ruchowo-naśladowcze 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadanie z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej 	<ul style="list-style-type: none"> • Wychowywanie do szacunku wobec innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rytmika • Praca plastyczna 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Św. Józefa • Czytanie Starego Testamentu

<p>Czwartek</p>	<p><i>Dziecięce zabawy</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko „podróżuje” po innych kontynentach 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozwijanie twórczego myślenia • Tworzenie własnych opowiadań 	<ul style="list-style-type: none"> • Zachęcanie do zaangażowania się w działania podejmowane przez grupę 	<ul style="list-style-type: none"> • Taniec z wykorzystaniem muzyki charakterystycznej dla wybranego kraju • Wykonywanie strojów charakterystycznych dla danego kontynentu 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu
<p>Piątek</p>	<p><i>Radości i smutki dzieci</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko zauważa i stara się reagować na potrzeby innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadanie • Historyka obrazkowa do opowiadania • Opisywanie cech bohaterów oraz ocena ich postępowania i uzasadnienie swojego stanowiska 	<ul style="list-style-type: none"> • Uczenie rozpoznawania komunikatów niewerbalnych i werbalizowanie swoich stanów emocjonalnych oraz stanów emocjonalnych innych osób • Uwrażliwianie na potrzeby innych 	<ul style="list-style-type: none"> • Praca plastyczna 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza

CZERWIEC (tydzień I, dzień 1)

Temat tygodnia: Dzieci różnych kontynentów.

Temat dnia: Jestem dzieckiem Bożym.

Cel operacyjny: Dziecko buduje pozytywny obraz własnej osoby widząc, że jest kochane przez Boga Ojca.

Środki dydaktyczne: opowiadanie *Nie widzę cię, tatusiu*, w: B. Ferrero, *Bóg jest Ojcem Jezusa ale także naszym*, Warszawa 2005; woreczek dla każdego dziecka; piosenka pt.: *Tato (nie boję się)* z płyty: *ARKA NOEGO A GO GO A GO GO*; B. Florczuk, U. Stadnik, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, wyd. MAC Edukacja, Kielce 2006; piłka, woreczki, kredki, kartki, ręcznik dla każdego dziecka; *Przez okulary wiary. Program dydaktyczno - wychowawczy według koncepcji bł. Edmunda Bojanowskiego dla dzieci 3 - 6 letnich*, Rymanów 2002.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Opowieść ruchowa pt. „Wycieczka rowerowa”.

Nauczyciel wprowadza dzieci w zabawę:

Wyberzemy się dzisiaj na wycieczkę rowerową, aby podziwiać piękno przyrody. To będzie taka niezwykła podróż, bo będziemy mogli się zamienić we wszystko, co zobaczymy.

Położcie się na dywanie, nogi do góry i ruszamy, najpierw powoli, uważnie, a teraz coraz szybciej. Zwalniamy, bo właśnie przed nami droga pod górkę, ciężko nam się jedzie, ale jeszcze chwila i będziemy na szczycie. Jest! Udało się, a teraz szybko zjeżdżamy w dół. Schodzimy z rowerów. Jak tu pięknie. Przed nami ogromna łąka, za nią piękny las.

Spójrzcie na te drzewa w dali, na ich gałęzie. Wyobraźcie sobie, że jesteśmy tymi drzewami, nasze gałęzie i liście poruszają się na wietrze.

Teraz zamieniamy się w sarny, które z lasu przybiegły na łąkę.

Popatrzcie na te piękne motyle i zwinne zające, (*dziewczynki stają się motylami, a chłopcy szybkimi zającami*).

(Następnie nauczyciel wymienia inne nazwy zwierząt, które dzieci naśladują ruchem).

Teraz wsiadamy z powrotem na rower i wracamy do ochronki.

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmową mającą na celu wprowadzenie dzieci w tematykę tygodnia oraz dnia dzisiejszego.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie opowiadania B. Ferrero pt.: „Nie widzę cię tatusiu”.

Była to rodzina szczęśliwa. Mieszkała w domku na peryferiach miasta. Pewnej nocy wybuchł w kuchni straszny pożar. Wśród szalejących płomieni rodzice i dzieci wybiegli z domku. Spoglądali bezsilnie na swój dom stojący w płomieniach i pełen dymu. W pewnym momencie ze zgrozą zdali sobie sprawę, że wśród nich brakuje najmłodszego, pięcioletniego synka. W chwili ucieczki przerażony płomieniami i ostrym dymem chłopiec cofnął się i wszedł na pierwsze piętro. Co robić? Tatuś i mamusia patrzyli zrozpaczeni, dwie siostrzyczki zaczęły krzyczeć. Nie można było z powrotem wejść do domu. A straż pożarna jeszcze nie dotarła. Ale oto w górze otwarło się okienko na poddaszu i dziecko pokazało się w nim, krzycząc rozpaczliwie: „Tatusiu! Tatusiu!” Ojciec zauważył je i krzyknął: „Skacz w dół!”. Dziecko widziało jedynie ogień i czarny dym, ale usłyszawszy głos, powiedziało: „Tatusiu, nie widzę cię...”. „Ja cię widzę i to wystarczy. Skacz!” – krzyknął mężczyzna. Dziecko skoczyło i znalazło się, zdrowe i bezpieczne, w silnych ramionach ojca, który pochwycił je w locie.

2. Rozmowa na temat treści opowiadania.

Rozmowa z dziećmi na temat różnych niebezpiecznych zabaw i sytuacji (pożar, wypadek, powódź, utonięcie itp.). Zwrócenie dzieciom uwagi na sytuacje odwracalne i nieodwracalne w życiu człowieka. Przypomnienie numerów alarmowych do Straży Pożarnej, Pogotowia, Policji oraz numeru komórkowego 112.

Uświadczenie dzieciom, że Bóg też jest naszym dobrym Ojcem, który nas bardzo kocha i na którego zawsze możemy liczyć. Nie widzimy Go, ale On nie traci nas z oczu, nawet przez moment. I tak jak dzieci ufają swoim rodzicom, bo wiedzą, że pragną dla nich dobra, tak też i my wiedząc, że jesteśmy dziećmi Bożymi możemy zaufać Panu Bogu – naszemu Ojcu. Najpiękniejszą modlitwę powierzenia się Bogu wypowiedział Jezus na krzyżu: „Ojcze, w Twoje ręce oddaję ducha mego”, czyli całe moje życie.

3. Piosenka ilustrowana ruchem „Tato (nie boję się, gdy ciemno jest)”.

*Nie boję się, gdy ciemno jest,
Ojciec za rękę prowadzi mnie /x2
Dziękuję ci, Tato, za wszystko, co robisz,
Że bawisz się ze mną, na rękach mnie nosisz.
Dziękuję ci, Tato, i wiem to na pewno.
Przez cały dzień czuwasz nade mną.*

Nie boję się...

*Czasem się martwię, czegoś nie umię,
Ty mnie pocieszasz i mnie rozumiesz.
Śmieję się głośno, kiedy żartujesz
Bardzo cię kocham i potrzebuję.*

Nie boję się ...

Nasz Ojciec mieszka w niebie,

*Kocha mnie i ciebie,
On nas kocha, kocha mnie i ciebie.*

*Nie boję się ...
Sanki są w zimie, rower jest w lato,
Mama to nie jest to samo, co Tato.*

Nie boję się ...

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych.

Ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę:

- **Ćwiczenia kończyn górnych:** dzieci w postawie stojącej, w rozkroku wykonują krążenia ramion. Ramiona mają opuszczone wzdłuż ciała, ręce zgięte w łokciach – krążenia przedramion, a następnie krążenia nadgarstków,
- **Ćwiczenia tułowia:** dzieci stoją w rozkroku, dłonie na barkach, łokcie na ich wysokości, wykonują skręty tułowia w prawo i w lewo,
- **Ćwiczenia kończyn dolnych:** dzieci w parach naprzeciwko siebie chwytają się za przedramiona kolegi jednocześnie odwodzą i przywodzą nogę prawą z lewą kolegi, następnie zmieniają nogi,
- **Ćwiczenia głowy:** dzieci stoją w rozkroku, mając dłonie na biodrach wykonują skręty głowy w prawo i w lewo.

Ćwiczenia kształtujące koordynację ruchową i orientację przestrzenną:

- Dzieci siedzą płasko w kole, ręce oparte z tyłu o podłogę, dzieci trzymają kredkę między palcami nogi, przy stopie kartka. Dzieci próbują kreślić kredką różne wzory, następnie zmieniają ćwiczoną stopę,
- Dzieci siedzą płasko w kole, ręce oparte z tyłu o podłogę, przed stopami zrolowany w walec ręcznik. Na sygnał rolują stopami walec do przodu i do tyłu,
- Dzieci stoją w kole, ramiona trzymają na barkach kolegów. Każde chwytając stopą woreczek i rzuca go do stopy wybranego kolegi,
- Po wewnętrznej części obwodu koła ułożony jest z czerwonych i zielonych szarf tor przeszkód. Szarfy ułożone są naprzemiennie kolorami w odległości około jednego metra od siebie. Dzieci maszerują po zewnętrznej części koła, na wysokości zielonej szarfy przechodzą wewnętrznymi krawędziami stopy, na wysokości czerwonej – zewnętrznymi, tam gdzie nie ma szarfy – normalnie.

Ćwiczenia uspokajające:

- Dzieci siedzą w rozkroku w kole, stopami dotykają stóp sąsiadów. Dziecko trzyma piłkę przy podłodze, wykonuje głęboki wdech i toczy piłkę do wybranego kolegi, a następnie wykonuje wydech.

(Źródło: *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, s. 27 – 28)

5. Zabawa „Dokończ zdanie”.

Nauczyciel czyta początek zdania, dzieci próbują wymyślić jego zakończenie.

1. Mój tata jest...
2. Moja mama lubi...
3. Gdy jest ciepło to....
4. Cieszę się, gdy mogę...
5. Jestem dobry w...
6. Lubię bawić się z...
7.

6. Zabawa „Lustereczko”.

Dzieci stoją w parach naprzeciwko siebie. Jedno wypowiada słowa: „Lustereczko powiedz przecie, czy każdy jest piękny na świecie?” Drugie dziecko – lustereczko - odpowiada: „Ty jesteś piękna (y), bo...(wymienia pozytywne cechy wyglądu partnera).

(Źródło: *Przez okulary wiary. Program dydaktyczno - wychowawczy według koncepcji bł. Edmunda Bojanowskiego dla dzieci 3 - 6 letnich*, s. 178).

Część III

1. Wykonujemy doświadczenia – rozróżnianie sytuacji odwracalnych od nieodwracalnych. Wykorzystanie papieru, kredki.

Podarcie kartki papieru, złamanie rysika kredki itp. i próba naprawienia szkody. Samodzielne wyciąganie przez dzieci wniosków na temat odwracalności lub nieodwracalności zjawisk.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- Co dobrego udało mi się zrobić w dniu dzisiejszym?
- Co złego uczyniłem w dniu dzisiejszym?
- Za co chciałbym podziękować Panu Bogu w dniu dzisiejszym, a za co przeprosić?

3. Zabawy konstrukcyjne klockami. Kształtowanie umiejętności nawiązywania bliskiego, serdecznego kontaktu z rówieśnikami.

CZERWIEC (tydzień I, dzień 2)

Temat tygodnia: Dzieci różnych kontynentów.

Temat dnia: Bóg kocha wszystkie dzieci.

Cel operacyjny: Dziecko próbuje wyjaśnić, co to znaczy, że Pan Bóg kocha wszystkich ludzi.

Środki dydaktyczne: M. Majchrzak, *Szczerłość serca*, w: *Rok w przedszkolu*, cz. 2, Włocławek 1998; różne rekwizyty potrzebne do odegrania scenek dramatycznych, tamburyn, dzwonki, bębenek; R. Demeter, *Wesołe ćwiczenia. Gimnastykujemy się z naszymi dziećmi*, Warszawa 1976; M. Bogdanowicz, *W co się bawić z dziećmi?*, wyd. HARMONIA, Gdańsk 2004; M. Wiadrowska, *Poznajemy Boga z mamą i tatą*, Toruń 1999.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Wspólna zabawa do piosenki:

Dobrze, że jesteś, dobrze, że jesteś, dobrze, że jesteś ... (imię dziecka)

Co by to było, gdyby cię nie było, co by to było... (imię dziecka)?

Grupa śpiewa piosenkę zwracając się kolejno do każdego dziecka.

(Źródło: M. Bogdanowicz, *W co się bawić z dziećmi?*, s. 13)

3. Ćwiczenia poranne.

Zabawa muzyczno - ruchowa pt.: „Ojciec Wirgiliusz uczył dzieci swoje”.

Zabawa ruchowa „Krasnoludki i olbrzymy” – dziewczynki zamieniają się w krasnoludki, a chłopcy w olbrzymy. Kiedy słychać bęben wtedy krasnoludki cicho siedzą, a olbrzymy spacerując po sali na palcach stóp wyciągają ramiona w górę i prostują tułów, jednocześnie wzrok mając cały czas skierowany na czubki palców rąk. Kiedy słychać dzwoneczki, wtedy olbrzymy śpią, a krasnoludki chodzą po sali - kucają, plecy proste, wyciągnięte do przodu ramiona, wolno poruszają się do przodu na palcach stóp. Po pewnym czasie chłopcy z dziewczynkami zamieniają się rolami

(Źródło: wg R. Demeter, *Wesołe ćwiczenia. Gimnastykujemy się z naszymi dziećmi*, s. 6 –7)

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Aniołów Stróżów.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie wiersza M. Majchrzak pt.: „Szczerłość serca”

Dziękuję Ci Boże, że jestem ochrzczony,

*Jestem Twoim dzieckiem, Tobie poleconym.
Za oczy, co widzą i serce, co czuje,
Za zdolność w nauce serdecznie dziękuję.
Dziękuję za rozum, co rośnie w mej głowie,
Wszystko mam od Boga, czego nawet nie wiem.
Za serce wrażliwe, co nieraz zapłaczę,
Drugiemu współczuje, gdy krzywdę zobaczę.
I czuję, że dar ten, co mi dałeś Boże,
Muszę uszanować, dziękować w pokorze.
I na tę nieznaną drogę co przed nami,
Błogosław nam Ojcze, zawsze Cię kochamy!*
(Źródło: M. Majchrzak, *Szczerość serca*, w: *Rok w przedszkolu*, s. 48)

2. Omawianie treści wiersza, pobudzanie do wdzięczności za dar życia swojego i życia innych ludzi. Kształtowanie postawy szacunku wobec innych.

3. Tworzenie scenek z elementami dramy. Podział dzieci na kilkusobowe grupy, przygotowanie i przedstawienie krótkich scenek mówiących o tym, że Pan Bóg nas kocha. (Nauczyciel pomaga dzieciom przygotować scenki, podpowiada pomysły, służy radą itp.).

4. Prezentacja przygotowanych scenek. Wyciągnięcie wspólnych wniosków np. Pan Bóg nas kocha, bo nas stworzył, bo się nami opiekuje, bo dał nam Anioła Stróża, bo pozwolił, aby Pan Jezus umarł za nas na krzyżu itp.

5. Wspólny śpiew piosenki „Ojcze Ty kochasz mnie”

*Ojcze, Ty kochasz mnie
Nie dlatego, że jestem dobry.
Ale dlatego, że jestem dzieckiem,
Twoim dzieckiem.*
(Źródło: M. Wiadrowska, *Poznajemy Boga z mamą i tatą*, s. 91).

6. Wspólny wybór Anioła Tygodnia – najgrzeczniejszego dziecka w grupie.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy na placu przedszkolnym, wykorzystanie sprzętów ogrodowych.

CZERWIEC (tydzień I, dzień 3)

Temat tygodnia: Dzieci różnych kontynentów.

Temat dnia: Jak żyją dzieci na innych kontynentach?

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o życiu swoich rówieśników na innych kontynentach.

Środki dydaktyczne: dwu - trzymetrowy szary papier, rozcieńczone wodą farby tempery, dwa wiaderka z ciepłą wodą, ręczniki, kilka grubych pędzli, kilka długich, cienkich listewek lub kijków, prezentacja multimedialna, plakaty, kartki, ilustracje przedstawiające dzieci różnych kultur, pióropusz indiański, drewniana fajka; B. Florczuk, U. Stadnik, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.4, wyd. MAC Edukacja, Kielce 2006; W. Vopel, *Witajcie nogi*, wyd. „Jedność”; skakanki, bębenek.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

„Moja para”.

Dzieci dobierają się parami i zapamiętują kto z kim stoi. Rozdzielają się i swobodnie biegają po sali w rytm uderzeń bębenka. Gdy bębenek cichnie, szybko odnajdują swoją parę i zatrzymują się.

„Kto silniejszy ?”

Dzieci siedzą tyłem do siebie z wyprostowanymi nogami i chwytają się za wyciągnięte do góry ręce. Jedno dziecko wykonuje skłon tułowia w przód, ciągnąc za sobą partnera. Następnie sytuacja się zmienia.

„Podróż motocyklem”.

Dzieci w parach stoją jedno za drugim. Pasażer trzyma motocyklistę w pasie, oglądają się w prawo i w lewo. Pasażer ruchami ręki daje znak, w którą stronę skręca motocyklista. Potem zmieniają się rolami,

„Kto zwinniejszy?”

Jedno dziecko siada z wyprostowanymi nogami, drugie dziecko stojąc bokiem do partnera przeskakuje obunóż nad jego nogami do przodu i do tyłu.

„Marsz parami z ćwiczeniem stopy”.

Dzieci stoją w parach na obwodzie koła. Jedno dziecko z pary maszeruje cztery kroki na palcach. Dzieci maszerując liczą głośno do czterech.

(Źródło: *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 111 – 112).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Zabawa „Galeria stóp” - malowanie stopami dwu - trzymetrowego szarego papieru farbami rozcieńczonymi z wodą. Każde dziecko, które w danym momencie ma malować siada na krzeselku, wybiera sobie jakieś dziecko na pomocnika, które maluje mu wybranym kolorem farby stopy, następnie odciska je na papierze według swojego pomysłu, siada z powrotem na krzesło i myje nogi. Zwrócenie uwagi na ostrożne poruszanie się, aby nikt nie upadł. Po wykonaniu pracy, kolorowy papier pozostawiamy do wyschnięcia.

(Źródło: W. Vopel, *Witajcie nogi*, s. 39)

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Opowiadanie z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej (bądź też plakatów, obrazków, ilustracji, zdjęć, różnych rekwizytów) o życiu dzieci na innych kontynentach.

2. Fragment wiersza D. Gellner pt.: „Dzieci”.

Wszystkie dzieci na całym świecie są takie same -

Lubią skakać na jednej nodze i lubią zanudzać mamę.

Wszystkie dzieci na całym świecie śpiewają wesołe piosenki,

I byle kamyk, i byle szkiełko biorą do ręki (...)

(Źródło: *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 112)

3. Wypowiedzi dzieci na temat: „Czego najbardziej potrzebuje każde dziecko?” - nawiązanie do poprzednich zajęć mówiących o miłości Pana Boga i rodziców do swoich dzieci..

4. Oglądanie ilustracji przedstawiających dzieci różnych kontynentów np.: dzieci europejskie, afrykańskie, azjatyckie. Wskazywanie różnic w wyglądzie dzieci żyjących na różnych kontynentach: kolor skóry, włosy, kształt oczu itp. Zwrócenie uwagi na okazywanie szacunku wobec każdego człowieka, niezależnie od wyglądu, pochodzenia itd.

5. Zabawa „Badamy swoją twarz”.

Każde dziecko dotykaniem bada kształt swojej głowy, wypukłość nosa, uszu i policzków, ułożenie ust itp. Rozmowa na temat kształtu naszej głowy, opisywanie przez dzieci swoich włosów, wymienianie części twarzy. Określanie podobieństw i różnic w wyglądzie swoim i kolegów np. różne kolory oczu, włosów itp.

(Źródło: *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s.113)

6. Rytmika.

7. Poznajemy życie ludzi na innych kontynentach na przykładzie Indian.

- Pokazanie dzieciom pióropusza oraz drewnianej, długiej fajki. Próba odpowiedzi na pytanie: „Z jakim ludem, kojarzą się te przedmioty?” Gdy dzieci udzielą odpowiedzi, że z Indianami, wtedy nauczyciel wskazuje kontynent jaki zamieszkują Indianie oraz przybliża dzieciom tę kulturę.
- Wspólne wykonanie domu indiańskiego – Tipi. Wykorzystanie papieru pomalowanego w pierwszej części dnia. Ułożenie przez nauczyciela z cienkich kijków lub listewek konstrukcji namiotu, przyklejanie przez dzieci do listewek szarego papieru.

8. Zabawa ruchowo - naśladowcza „Ścieżki indiańskie”.

Dzieci zdejmują buty i skarpetki i wyobrażają sobie, że są Indianami, którzy podążają cicho przez las. Starają się poruszać bardzo cicho, żeby nikt ich nie słyszał po ułożonych na dywanie skakankach. Najpierw chodzą, później biegają, na końcu skradają się na czworakach.

(Źródło: Klaus W. Vogel, *Witajcie nogi*, s.38)

Część III

- 1. Czytanie ze Starego Testamentu.**
- 2. Refleksja nad własnym postępowaniem.**
- 3. Zabawy przy stolikach:** puzzle, układanki.

CZERWIEC (tydzień I, dzień 4)

Temat tygodnia: Dzieci różnych kontynentów.

Temat dnia: Dziecięce zabawy.

Cel operacyjny: Dziecko „podróżuje” po innych kontynentach.

Środki dydaktyczne: kartki dla każdego dziecka, rozsypanka literowa (do układania imion dzieci); B. Florczuk, U. Stadnik, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2006; duża mapa konturowa świata, sylwety: Europejczyka, Afrykańczyka, Azjaty, Indianina; bibuły, klej, kolorowy papier, włóczka, sznurki, kawałki materiałów, itp.; płyta CD z muzyką orientalną charakterystyczną dla określonych kontynentów; cztery słupki, cztery piłki, cztery obręcze, cztery woreczki.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ułożenie z rozsypanki literowej swojego imienia (dla chętnych dzieci).

3. Rysowanie przez dziecko swojego portretu.

4. Ćwiczenia poranne.

Zabawa muzyczno - ruchowa, tekst śpiewany na melodię piosenki: „Siekiera, motyka...” (według M. Bogdanowicz).

Wszelki ruch to dobra sprawa, dla nas wszystkich to zabawa.

Ręce w górę, w przód i w bok, skłon do przodu, przysiad, skok.

Głowa, ramiona, kolana, pięty, kolana pięty, kolana pięty,

Głowa, ramiona, kolana, pięty, oczy, uszy, usta, nos.

Przez pierwsze cztery takty dzieci maszerują rytmicznie w miejscu, lub po sali. Następnie wyciągają ręce do góry (ręce w górę), do przodu (w przód), w bok (i bok), robią skok do przodu (skłon do przodu), przysiad (przysiad), podskok (skok). Słyszac słowa refrenu dotykają odpowiednich części ciała, powtarzają refren kilkakrotnie, mogą coraz szybciej.

(Źródło: *Szkoła sześciolatka Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 71)

5. Wprowadzenie w tematykę dnia.

6. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęć:

1. Oglądanie dużej mapy konturowej świata, zaznaczanie nazw poszczególnych kontynentów przez nauczyciela. Przyklejanie na odpowiednim kontynencie sylwet człowieka: Europejczyka, Afrykańczyka, Japończyka (Azja) i Indianina (Ameryka).

2. Praca w zespołach.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery zespoły:

- Europejczycy,
- Afrykańczycy,
- Azjaci,
- Indianie.

Każdy zespół ma za zadanie przygotować opowiadanie o życiu dzieci na danym kontynencie, przygotować sobie stroje (wykorzystanie bibuły, kleju, kolorowego papieru, włóczki, sznurków, kawałki materiałów, itp.) i taniec charakterystyczny dla danego kontynentu. (Praca w zespołach jest monitorowana przez nauczyciela, który służy dzieciom radą i pomocą). Zachęcanie dzieci do zaangażowania się w działania podejmowane przez grupę.

3. Wspólna podróż po wybranych kontynentach: opowiadanie o życiu i zabawach dzieci na danym kontynencie, prezentacja strojów oraz tańca.

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych - „Zawody sportowe” na placu zabaw.

I. Zapoznanie z zasadami zawodów.

Dzieci ustawiają się w czterech rzędach, nauczyciel zapoznaje dzieci z zasadami zawodów:

- dane ćwiczenie wykonują wszystkie dzieci po kolei,
- rozpoczyna dziecko stojące jako pierwsze w każdym rzędzie,
- kolejne dziecko rozpoczyna ćwiczenie, gdy poprzednie powróci na swoje miejsce,
- gdy dziecko stojące w danym rzędzie jako ostatnie skończy zadanie, cała drużyna podnosi rękę do góry,
- wygrywa rząd, który jako pierwszy skończy dane ćwiczenie.

II. Konkurencje.

- **Pierwsza konkurencja** – skakanie na dwóch nogach do słupka, powrót biegiem.
- **Druga konkurencja** – bieg na czworakach do słupka, powrót tyłem (jak rak).
- **Trzecia konkurencja** – bieg z piłką, zostawienie piłki w obręczy na środku toru, skakanie na jednej nodze do słupka, powrót - skakanie na drugiej nodze do obręczy z piłką, zabranie piłki i powrót biegiem do swojego rzędu.
- **Czwarta konkurencja** – bieg z woreczkiem na głowie do słupka i z powrotem.
- **Piąta konkurencja** – turlanie piłki ręką do słupka i z powrotem.

III. Ogłoszenie wyników zawodów.

IV. Zabawa końcowa – bieganie po placu, na sygnał nauczyciela dzieci z danej grupy łąpią się za ręce i tworzą koło.

Część III

1. Czytanie Nowego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy dowolne według potrzeb dzieci.

CZERWIEC (tydzień I, dzień 5)

Temat tygodnia: Dzieci różnych kontynentów.

Temat dnia: Radości i smutki dzieci.

Cel operacyjny: Dziecko zauważa i stara się reagować na potrzeby innych.

Środki dydaktyczne: W. Vopel, *Witajcie oczu. Gry i zabawy ruchowe dla dzieci w wieku od 3 do 6 lat.* cz. 3, wyd. „Jedność”; B. Florczuk, U. Stadnik, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.1, cz. 4, wyd. MAC Edukacja, Kielce 2006; B. Andrzejczuk, *Opowiadki rodzinne. Konspekty pracy z dziećmi na podstawie nagrań audio*, Dom Wydawniczy „Rafael” 2007, płyta CD z tekstem opowiadania *Kto kogo przeżywa sam się tak nazywa*; płyta CD z nagraniami melodii; kartka z bloku technicznego dla każdego dziecka, farby, pędzle.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa ruchowa „Cześć”.

Dzieci siedzą w kole na dywanie, nauczyciel wprowadza w zabawę „Widzę wiele przepięknych, bystrych oczu. Widzę oczy brązowe... widzę oczy czarne... widzę oczy zielone... i widzę oczy niebieskie. Za chwilę wypróbujemy zabawę, podczas której, będziecie mogli mówić za pomocą swoich oczu. Czy wiecie jak możecie mówić swoimi oczami?... Co mówicie, gdy np. zamykacie swoje oczy?... Co mówią wasze oczy, gdy szeroko je otwieracie?... Co mówią wasze oczy, gdy nimi mrugacie?... A co robią wasze oczy, gdy chcecie powiedzieć innemu dziecku: „Cześć chciałbym się z tobą pobawić.”?... Każde dziecko spróbuje za chwilę spojrzeć w oczy któremuś dziecku siedzącemu po przeciwnej stronie koła. Gdy to drugie dziecko też będzie na niego patrzeć, możecie wstać i zamienić się miejscami. Gdy będziecie przechodzić obok siebie, możecie się pozdrowić: podać sobie rękę, uśmiechnąć się do siebie lub zrobić coś śmiesznego, np. potrzeć się noskami... (należy zwrócić uwagę, aby każde dziecko miało okazję zmienić swoje miejsce).

(Źródło: W. Vopel, *Witajcie oczu*)

Zabawa „Noga do nogi”.

„Przywitaliśmy się już naszymi oczami, a teraz przywitamy się też innymi częściami naszego ciała. Gdy powiem hasło „noga do nogi” wtedy swoją nogą dotykacie nogi innego dziecka, gdy powiem np. „ręka do ręki” swoją ręką dotykacie ręki innego dziecka itd.” (nauczyciel wymienia różne części ciała, dzieci witają się usłyszaną częścią ciała).

Zabawa ruchowa „W parach”.

Dzieci bawią się w parach tak, jak powie nauczyciel np.: „ pary podskakują, jedna osoba z pary goni drugą, trzymając się za ręce dzieci w parze wykonują przysiad itd.”

(Źródło: *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 1, s. 61)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie nagrania z płyty CD pt.: „Kto kogo przezywa, tak samo się nazywa”.

Julka siedziała na parapecie i machała nogami. Z grymasem złości na twarzy przyglądała się Paulinie. Paulinka uśmiechnięta rozmawiała z Kingą. „Gruba” - zawołała Julka w stronę dziewczynki – „Gdzie kupiłaś tę bluzkę?”. „Nie przezywaj jej” – Kinga stanęła w obronie koleżanki. „Wcale jej nie przezywam” – odparła naburmuszona Julka – „Przecież mówię prawdę. Jest gruba jak beka”. Oczy Pauliny stały się smutne, ale odważnie powiedziała – „A ty jesteś chuda jak szkapa”. „Zazdrościsz mi?” – zapytała Julka złośliwie. „Pewnie, że mi zazdrościsz” - natychmiast dodała. „Chciałabyś być taka szczupła, co?” – roześmiała się szyderczo. W tej chwili rozległ się dzwonek na lekcję i dziewczynki weszły do klasy. Paulinka była bardzo smutna, co nie uniknęło uwadze Pani. „Co się stało?” – zapytała. „Julka przezywa Paulinę od grubasów” – powiedziała Kinga. „Bo ona mnie przezywa od chudzielców” – próbowała bronić się Julka. „To ty pierwsza zaczęłaś” – powiedziała ze złością Kinga. „Czy przyjemnie by ci było gdyby ciebie ktoś tak przezywał?” – zapytała Pani. „Nigdy nie będę taka gruba” – krzyknęła Julka. Paulina podniosła się powoli z ławki, buzię miała mokrą od łez – „Gdy chodziłam do poprzedniej szkoły” – powiedziała pociągając nosem – „miałam tam dużo koleżanek, lubiły mnie” – dodała - „nikt mnie nie przezywał” Poproszę mamusię, aby mnie przepisała do starej szkoły”. Pani podeszła do Paulinki i coś jej szepnęła do ucha, a potem razem wyszły z klasy. Po paru minutach Pani wróciła sama. „Julko” – zwróciła się do dziewczynki – „to nie jest wina Paulinki, że jest większa i grubsza niż reszta dziewczynek w waszej klasie. Gdy Paulinka była mała bardzo chorowała” – wyjaśniła Pani – „brała lekarstwa, które spowodowały, że zaczęła przybierać na wadze”. „Co to znaczy, że zaczęła przybierać na wadze?” – zapytał Karolek, który zawsze, wszystko chciał bardzo dokładnie wiedzieć. „To znaczy, że od lekarstw robiła się coraz grubsza” – odpowiedziała Pani. „Aha” – przytaknął Karolek – „nie wiedziałem”. „A czy dzięki tym lekarstwom wyzdrowiała?” – zapytała Julitka. „Tak” – powiedziała Pani – „to jest właśnie najważniejsze, to jest ogromna radość” – dodała Pani, po czym zwróciła się ponownie do Julki – „Jakbyś się czuła gdybyś była gruba i dzieci by cię przezywały?” „Mówiłam już” – odparła niegrzecznie dziewczynka – „nigdy nie będę taka gruba!” Pani bardzo się zasmuciła, że Julka nie chce zrozumieć, jak wielką krzywdę sprawia koleżance. Wieczorem Julka ściągnęła dzinsy i bluzeczkę pomaszzerowała do łazienki umyć zęby i wykąpać się. Woda w wannie była już przygotowana przez mamusię. Dziewczynka popatrzyła na swoje ręce i nogi, były szczupłe. Przypomniała sobie jak Paulina ćwiczyła na lekcji WF. Jej nogi i ręce były oblepione tłuszczkiem „Ach, co mnie to obchodzi, czy to jej, czy nie jej wina, że jest taka gruba” – powiedziała głośno. „I co mnie to obchodzi, jak ona się czuje? Ja nigdy taka nie będę”. „Mówiłaś coś?” – z kuchni dobiegł głos mamusi „E, nic ważnego” – powiedziała Julka i wskoczyła do wanny. Po kąpieli założyła różową piżamkę i udała się do swojego łóżka. Zasnęła szybko, po całym dniu tych wrażeń. „Wstawaj już” – ktoś szarpnął dziewczynkę za ramię. Śpisz cały dzień. Julka otworzyła oczy i rozejrzała się dookoła „Gdzie ja jestem?” – zapytała zdziwiona? „Gdzie mój pokój, gdzie moja mamusia?”. „Jesteś w Królestwie Smukłości” - powiedziała dziewczynka, która obudziła Julkę. „Mam ci towarzyszyć podczas twojego pobytu tutaj” – dodała. „A skąd się tu wzięłam?” – zdziwiła się Julka. „Jak długo zostanę?”. „O nic mnie nie pytaj, nic nie wiem, ja mam tylko zadbać byś zwiedziła nasze Królestwo smukłości i dobrze się bawiła. Nikt nie zostaje tutaj na

zawsze”. „To pewnie mamusia przygotowała dla mnie niespodziankę” - ucieszyła się Julka. „Niedługo mam urodziny”. „Możliwe” - odparła dziewczynka. Julka przyjrzała się swojej nowej koleżance, była piękna, miała jasne, sięgające do pasa proste włosy, oczy zielone jak ocean i smukłą sylwetkę. „Jak masz na imię?” - zapytała Julka. „Mówią do mnie Sarna” - odpowiedziała dziewczynka. „Ubieraj się, przed nami mnóstwo atrakcji”. „Jakich?” - dopytywała zadowolona Julka - „powiedz”. „Mam cię zabrać do ogrodu zoologicznego, a potem do parku zabaw. Mamy pójść też na lody i do kina”. „To wspaniale - krzyknęła Julka, dawno nie byłam w ZOO i w kinie. „Ubieraj się” - rzekła poważnie Sarna. To twoje rzeczy”. Julka nie zastanawiając się długo założyła ubranie i przeczesała gładko włosy. Gdy była gotowa wyszła na ulicę. Wszystko tu było takie piękne. Wysokie drzewa, różnokolorowe kwiaty, błękitne niebo, czerwone domki, wąskie i długie z ciągnącą się po nich bujną roślinnością. Julka nie dostrzegła ani jednego samochodu. Życie płynęło wolno dziewczynce wydawało się, że bardzo szczęśliwie. W powietrzu czuła słodki zapach kwiatów, uliczkami spacerowali chłopcy i dziewczynki piękne i bardzo zgrabne. „Jak dobrze, że chociaż tutaj nie muszę oglądać grubasów” - zawołała z entuzjazmem Julka. Sarna nic nie odpowiedziała, szły powoli obok siebie. Julka zauważyła, że przechodzący obok chłopcy i dziewczynki przyglądają się jej uważnie. „Pewnie podoba im się mój wygląd” - pomyślała. „Jestem szczupła i zgrabna”. Im dłużej szły, tym dziewczynka czuła większy niepokój. Wydawało się nawet, że jakiś chłopiec na jej widok wybuchnął śmiechem, a dziewczynka z kruczoczarnymi włosami zatkała buzię ręką, aby ukryć pogardliwy uśmiech. „Czy ja jestem brudna na twarzy?” - zwróciła się Julka do Sarny. Sarna przyjrzała się uważnie koleżance, po czy odparła „Nie, nie jesteś brudna na twarzy”. „A coś jest ze mną nie tak?” - dopytywała nadal Julka - „Mam wrażenie, że wszyscy się za mną oglądają”. „Nie zwracaj na nich uwagi” - powiedziała Sarna. Julce jednak coś nie dawało spokoju. Zapomniała o tym dziwnym uczuciu na chwilę, widząc po drugiej stronie ulicy sklep z zabawkami. Ponieważ w tym dziwnym miejscu nie było samochodów puściła się pędem w kierunku sklepu, by obejrzeć wystawę i nagle: „Nie, to nie możliwe” - krzyknęła zatrzymując się przed nią. „To nie możliwe, to jakiś koszmar” - krzyczała wniebogłose wpatrzona w swoje odbicie w szybie. Niby buzię miała tą samą i te same włosy nawet, oczy te same, ale była z dziesięć razy grubsza niż w rzeczywistości. „Uspokój się” - powiedziała Sarna, wszyscy na nas patrzą „Nic dziwnego, że patrzą, chyba widzisz jak ja wyglądam?” „No” - przytaknęła spokojnie Sarna - „W Królestwie smukłości twój wygląd zwraca uwagę, ale Królowa Gazela powiedziała mi, że to nie twoja wina i że mam zadbać żebyś się dobrze bawiła”. „Królowa Gazela?” - prychnęła pogardliwie Julka - „Sarna? che, che... ależ się głupio nazywacie”. „Jesteś w Królestwie Smukłości” - rzekła poważnie Sarna - „przybieramy imiona od zwierząt, rzeczy i roślin smukłych, wyjaśniła”. „To jak mnie byście nazwały?” - zapytała Julka. „Nie wiem” - zamyśliła się Sarna. I po chwili wybuchła śmiechem. Julka po raz pierwszy widziała jak dziewczynka się śmieje. „Co ci tak wesoło?” - zaciekała się. „Myślałam o tym, jak można by cię nazwać” - odparła Sarna wciąż się śmiejąc. „No i co wymyśliłaś mądrało?”. „No, smukła nie jesteś, więc może Słoniątko?” - powiedziała Sarna i roześmiała się jeszcze głośniej. „Lepiej się zamknij” - niegrzecznie odparła Julka „Ja jestem szczupła” - krzyknęła. „Nie mam pojęcia dlaczego tak teraz wyglądam”. „Przepraszam” - Sarna spojrzała na Julkę serdecznie - „Nie gniewaj się, chodźmy już widać bramę Ogrodu zoologicznego”. Julka uwielbiała chodzić do Ogrodu zoologicznego. Niestety w Królestwie smukłości złościła się okropnie. Była bardzo zła, że jest taka gruba i nie rozumiała dlaczego. Zawsze z ciekawością i prawdziwym zainteresowaniem obserwowała zwierzęta, ale tutaj wszyscy przyglądali się jej. „Czego się tak gapisz?” - niewytrzymała w końcu Julka pytając pewnej szczupłej dziewczyny, która nie odrywała od niej oczu. „Jakbym była taka gruba - powiedziała dziewczyna - „to na krok bym się z domu nie ruszyła. „Czy jak ktoś jest gruby to nie ma prawa oglądać zwierząt?” - krzyknęła ze złością Julka. Dziewczyna wzruszyła obojętnie ramionami i odeszła. Julka odetchnęła na chwilę z ulgą, ale tylko na krótką chwilę, bo zaraz

następni spacerowicze coś szeptali patrząc w jej stronę. A jeden mały, rudy chłopiec, nawet pokazał w jej kierunku palcem. „Chodźmy stąd” - dziewczynka pociągnęła Sarnę za rękę – „mam dość tego ZOO. I dlaczego tu nie ma dużych zwierząt?” - zauważyła nagle zdziwiona. „Dlaczego nie ma goryli, niedźwiedzi i słoni?”. „Bo to jest ogród smukłych zwierząt” - odparła Sarna. „Nie martw się” - powiedziała Sarna, widząc smutną minę Julki. „Znam jeszcze wiele atrakcji. Rozejrzyj się jaki piękny park zabaw”. Julce, aż oczy zaświeciły się na widok huśtawek, kolejek jeżdżących po fikuśnie powyginanych szynach. Różnych pojazdów, które wyglądały jak wielkie materace poruszające się po czerwonych tunelach wprost do wody. Całą jednak radość odbierały dziewczynce ciągle spojrzenia, ironiczne uśmiechy, i szepty skierowane w jej stronę. Jak nie potrafiła cieszyć się spacerem po ogrodzie zoologicznym, tak również w parku zabaw czuła się bardzo nieswojo. „Co mi po tych wszystkich atrakcjach?” – zapytała – „skoro ja jestem smutna?”. „Myślałam, że spodoba ci się wycieczka po Królestwie smukłości” – rzekła poważnie Sarna. „Spodobalaby mi się i to bardzo gdybym była szczupła” – odparła Julka. „A jakie to ma znaczenie” - zamyśliła się Sarna. „Pewnie jakoś zniostabym to, że jestem gruba, gdyby wszyscy się tak na mnie nie gapili” – rzuciła ze złością. „Jest tu tyle fajnych rzeczy, że zapomniałabym o tym, że jestem gruba, ale oni wszyscy...” Julka ogarnęła wzrokiem przechodzących: dziewczęta i krocących obok chłopców. „Oni wszyscy wciąż mi o tym przypominają”. Sarna wzięła Julkę za rękę i pociągnęła za sobą. Po paru minutach zatrzymały się przed budynkiem z napisem kino. Julka nie wiedziała o czym jest film. Wierciła się w niewygodnym dla niej ciasnym fotelu i rozmyślała o tym, jakie to przykre, gdy ktoś jest gruby. I dlaczego właśnie ją to spotkało? Czy zrobiła coś złego? I te wszystkie, piękne dziewczynki dookoła dlaczego się z niej śmiały? Przecież to nie jej wina, że położyła się spać szczupła, a obudziła się taka gruba. „Czekają cię jeszcze pyszne lody”. Sarna dotknęła ramienia Julki i dopiero w tej chwili dziewczynka zorientowała się, że film już się skończył. Lodziarnia była tuż obok. A w niej, aż się mieniło do kolorów lodów. Były chyba wszystkie smaki. Julka zamówiła niebieską galką o nazwie „Błękitne niebo”, żółtą „Promyk słońca” i „Wiśniowe kwiaty” o lekko różowym odcieniu. Poprosiła też o bitą śmietanę, której nazwa brzmiała „delikatna mgła”. Dziewczynki usiadły przy stoliku. „Ty, gruba” – uszu Julki dobiegł nagle głos – „Jak zjesz te lody to pękiesz”. Przy stoliku obok rozległ się śmiech. Zaczęli Julce dogadywać „Gruba, zostaw te lody”. „Grubas, skąd się tu wzięłaś?”. „Gruba uważaj, bo się krzesło pod tobą złamie”. Julka ze łzami w oczach zerwała się od stolika. „Kto kogo przezywa, tak samo się nazywa”. Krzyknęła z całych sił raz, drugi i kolejny. Julka otworzyła oczy. Całe policzki miała mokre od łez. Leżała w swoim łóżku, a obok siedziała mamusia i delikatnie gładziła dziewczynkę po włosach. „Musiałaś mieć okropny sen” - powiedziała łagodnie – „bardzo krzyczałaś. Na szczęście to był tylko sen już dobrze kochanie”. Dziewczynka mocno wtuliła się w kolana mamusi. Nie była taka pewna, czy to był tylko zwykły sen. Wiedziała jednak, co powinna zrobić. Zwłaszcza, że była znów szczupła jak dawniej. Tego dnia Julka poszła do szkoły szybciej niż zazwyczaj, usiadła na parapecie i machała nogami. Gdy zobaczyła Paulinkę, zeskoczyła i podeszła do niej. „Znów chcesz jej dokuczać?” - zapytała Kinga stając szybko przy grubiutkiej koleżance. „Nie” – powiedziała z poważną miną Julką i odwróciła się do Paulinki. „Chciałam cię bardzo przeprosić, obiecuję, że więcej nie będę cię przezywać, byłam głupia” – dodała. „Wiecie co, przyjdźcie do mnie po szkole” – zaproponowała – „moja mamusia bardzo się ucieszy - pobawimy się razem”. Dziewczynki spojrzały na siebie zaskoczone. „Dobrze” - powiedziała w końcu Paulinka i Julka dostrzegła w jej oczach promyczek szczęścia i zadowolenia. I jaki to był promyczek. Wiedziała już, że jej ten promyczek podoba się o wiele bardziej niż wcześniejsze łzy. Wiedziała też, że robi wszystko, by już nigdy tych łez nie oglądać. A Paulinka miała nadzwyczaj piękne oczy”.

2. Rozmowa z dziećmi na temat opowiadania. Próba odpowiedzi na pytania:

- Jakiego przezwiska używała Julka w stosunku do Pauliny i dlaczego? („Wcale jej nie przezywam – odparła naburmuszona Julka. – Przecież mówię prawdę. Jest gruba jak beka!”);

- Co czuła Paulina, gdy Julka ją przezywała? („Paulinka podniosła się z ławki. Buzię miała mokrą od łez. – Gdy chodziłam do poprzedniej szkoły – powiedziała, pociągając nosem – miałam dużo koleżanek. Lubiły mnie – dodała. – I nikt mnie nie przezywał. Poproszę mamusię, aby mnie przepisała do starej szkoły”);
- W jakim miejscu znalazła się Julka po przebudzeniu? („Jesteś w Królestwie Smukłości – powiedziała dziewczynka, która obudziła Julkę”);
- Dlaczego w Królestwie Smukłości dziewczynki i chłopcy oglądali się za Julką i dziwnie się jej przyglądali? („Julce jednak coś nie dawało spokoju. (...) – Nie, to niemożliwe! To jakiś koszmar! – krzyczała w niebogłose wpatrzona w swoje odbicie w szybie. Niby buzię miała tę samą i te same włosy, nawet oczy te same, ale była...z dziesięć razy grubsza niż w rzeczywistości!”);
- Z jakimi zachowaniami dziewcząt i chłopców spotkała się Julka w Królestwie Smukłości? (Dzieci traktowały Julkę podobnie, jak dziewczynka traktowała Paulinę). Prosimy dzieci o podanie przykładów (ZOO, plac zabaw, kino, lodziarnia);
- Jakie były ostatnie słowa, które Julka usłyszała w Królestwie Smukłości? („Kto kogo przezywa, tak samo się nazywa”);
- Czy po dziwnej przygodzie Julka zmieniła swoje zachowanie w stosunku do Paulinki?
- Czego uczy nas to opowiadanie?

3. Przypomnienie znaczenia słowa „emocje” (to, co przeżywamy i odczuwamy).

4. Zabawa ruchowa „Lustro” – dzieci dobierają się parami, siadają na dywanie twarzą do siebie. Jedno z dzieci wykonuje różne ruchy, a drugie jest lustrem i naśladuje każdy ruch partnera. Po chwili dzieci zamieniają się rolami.

(Źródło: *Szkoła sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.4, s. 24)

5. Uczenie rozpoznawania komunikatów niewerbalnych i werbalnych.

Wymienianie sposobów radzenia sobie z negatywnymi emocjami tj. smutkiem, złością i gniewem w sposób bezpieczny dla innych.

Uczenie się werbalizowania swoich stanów emocjonalnych oraz stanów emocjonalnych innych osób.

6. Zabawa „Emocjonalne figurki”.

Dzieci poruszają się w określony sposób po sali (maszerują podskakują, biegają, spacerują) przy dźwiękach muzyki. Podczas przerwy w grze zatrzymują się i wykonują figurkę, która ma minę: wesołą, smutną, itp., taką jaką nazwę emocji podał nauczyciel.

7. Wykonanie pracy plastycznej – malowanie farbami ilustracji do wysłuchanego wcześniej opowiadania.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Układanie historyjki obrazkowej z wykonanych przez dzieci ilustracji do opowiadania: „Kto kogo przezywa sam się tak nazywa”.

4. Zabawy w ogrodzie przedszkolnym.

Tygodniowy plan pracy w ochronie - CZERWIEC, tydzień 2

Temat tygodnia: <i>Co kryje teatr?</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Sekrety teatru</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko próbuje wyjaśnić, co to jest teatr 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> Wiersz Wzbogacanie słownictwa 	<ul style="list-style-type: none"> Rozmowa kierowana – rola teatru w życiu człowieka 		<ul style="list-style-type: none"> Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej
Wtorek	<i>Pracownicy w teatrze</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko opowiada o pracy aktora 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne Wycieczka do teatru 	<ul style="list-style-type: none"> Zachęcanie do wyrażania swoich myśli oraz samodzielnego formułowania pytań 	<ul style="list-style-type: none"> Budzenie zainteresowania kulturą i sztuką 	<ul style="list-style-type: none"> Spotkanie z aktorem Zapoznanie z wyglądem i przeznaczeniem: sceny, widowni, kulis, garderoby Wdrażanie do właściwego zachowania się podczas przedstawień 	<ul style="list-style-type: none"> Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów Katecheza
Środa	<i>Rodzaje lalek teatralnych</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko wymienia rodzaje lalek teatralnych 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne Zabawy rozwijające zmysły 	<ul style="list-style-type: none"> Układanie kompozycji z figur geometrycznych Klasyfikowanie według ustalonych kryteriów 		<ul style="list-style-type: none"> Zapoznanie z rodzajami lalek teatralnych Rytmika 	<ul style="list-style-type: none"> Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Św. Józefa Czytanie Starego Testamentu
Czwartek	<i>Wykonujemy kukielki</i>	<ul style="list-style-type: none"> Dziecko wykonuje własną kukielkę 	<ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia poranne Zestaw ćwiczeń gimnastycznych 	<ul style="list-style-type: none"> Rozmowa kierowana 	<ul style="list-style-type: none"> Wdrażanie do kontrolowania własnych słów i zachowań oraz 	<ul style="list-style-type: none"> Wykonywanie kukielek 	<ul style="list-style-type: none"> Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu

			<ul style="list-style-type: none"> • Wyrabianie nawyku dbania o ład i porządek po skończonej pracy 		<p>reagowania adekwatnie do danej sytuacji</p>			<ul style="list-style-type: none"> • Czytanie Nowego Testamentu
Piątek	<i>Nasz ochronkowy teatrzyk</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko odgrywa role w teatrzyku 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Bajka • Odkrywanie morałów zawartych w bajkach • Zagadki • Wzbudzanie zainteresowania literaturą dziecięcą 	<ul style="list-style-type: none"> • Przypomnienie zasad dobrego wychowania – stosowanie zwrotów grzecznościowych i uważne słuchanie innych, nie przerywanie im 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawa w teatr – odgrywanie ról 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza

CZERWIEC (tydzień II, dzień 1)

Temat tygodnia: Co kryje teatr?

Temat dnia: Sekrety teatru.

Cele operacyjne: Dziecko próbuje wyjaśnić, co to jest teatr.

Środki dydaktyczne: W. Żaba – Żabińska, Cz. Cyrański, *Pięciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. IV; wyd. MAC Edukacja, Kielce 2004; bębenek; J. Kulmowa, wiersz *Teatr żywy*, w: T. Dziurzyńska, H. Ratyńska, E. Stójowa, *Na słoneczne i deszczowe dni – Wiersze, opowiadania, teatrzyki, dla przedszkoli*, WSiP, Warszawa 1998; E. Januchta, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła Pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. III, MAC Edukacja, Kielce 2007; skakanki; laska, krążek, woreczek; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, WSiP, Warszawa 1992.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa orientacyjno - porządkowa „Kto wysoki – kto niski?”.

Dzieci biegają swobodnie po sali. Na odgłos uderzenia w bębenek zatrzymują się i łączą w pary. Ustawiają się tyłem do siebie i sprawdzają , która osoba z pary jest wyższa, która niższa.

Ćwiczenia nóg.

Dzieci rytmicznie wspinają się na palcach, a następnie wykonują przysiad podparty.

Pajacyk.

Dzieci w rozsypce wykonują podskoki rozkroczno - zwarte.

Ćwiczenia oddechowe.

Dzieci siadają skrzyżnie, wciągają nosem powietrze, prostując tułów, a następnie wypuszczają powietrze ustami, schylając jednocześnie tułów. Ręce mają oparte na kolanach.

Ćwiczenia kształtujące mięśnie stóp.

Dzieci maszerują z liczeniem do sześciu:

sześć kroków – marsz we wspięciu na palcach,

sześć kroków – marsz na piętach.

(Źródło: *Pięciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. IV, s. 93)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu przypomnienie dzieciom tematyki tygodnia oraz zapoznanie z tematem dnia.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Modlitwa skierowana do Boga Ojca – modlitwa dziękczynna za dar stworzonego świata oraz Bożą Opatrzność nad nami.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Wysłuchanie zagadki:

*Jak się nazywa taki budynek,
W którym zobaczysz scenę, kurtynę,
Krzesła tam stoją rząd za rzędem,
A ja tam bajkę oglądać będę? (Teatr)*

2. Słuchanie wiersza pt. „Teatr żywy” recytowanego przez nauczyciela.

*A w teatrze
wszystko inaczej.
Tu naprawdę żyje to, na co patrzę.
Aktor
co króla gra
wcale nie jest za szybą ze szkła.
Ta aktorka
widzi mnie na pewno
choć jest złośliwą królowną.
I ten Księżę,
piękny jak westchnienie
jest o krok ode mnie – choć na scenie.
Więc nie wierzę,
że jak wyjdą za kulisy,
to królowna czarnowłosa będzie,
Księżę łysy.
Bo jeżeli nie za szkłem
nie na taśmie
to ta bajka musi być
TUTAJ WŁAŚNIE.
Dla mnie
przy mnie
dzieją się te dziwy.
Kocham teatr bo jest inny.
Żywy.*

(Źródło: T. Dziurzyńska, H. Ratyńska, E. Stójowa, *Na słoneczne i deszczowe dni – Wiersze, opowiadania, teatryki, dla przedszkoli*, s. 6)

3. Wyjaśnienie znaczenia słów: aktor, kulisy, scena. Wzbogacanie słownictwa dziecka.

4. Rozmowa na temat utworu.

- Co dzieje się w teatrze podczas przedstawienia?
- Jak nazywa się człowiek , który odgrywa różne role w teatrze?

5. Zabawa ruchowa: Pantomima.

Dzieci losują obrazki, na których przedstawione są różne czynności, np.: skakanie na skakance, rozmowa przez telefon, granie na gitarze, mycie zębów, gra w piłkę, taniec itp.

Zadaniem dziecka jest pokazać ruchem, gestem, mimiką czynność przedstawioną na obrazku. Pozostała część grupy odgaduje, co przedstawia obrazek.

6. Ustalenie wspólnie z dziećmi zasad właściwego zachowania się w teatrze.

- *Ubieramy się na galowo.*
- *Nie rozmawiamy.*
- *Uważnie słuchamy i oglądamy przedstawienie.*
- *Nie spożywamy posiłków.*
- *Bijemy brawo.*

1. Zabawa ruchowa Król Lul (wg S. Moliere).

Z jednej strony stoi krzesło – tron dla króla. Siada na nim chętne dziecko. Po drugiej stronie sali, za linią ułożoną ze skakanek, stoi reszta dzieci. Dzieci podchodzą do króla, witając go słowami:

dzieci: *Dzień dobry ci królu Lulu!*

król: *Dzień dobry wam dzieci kmieci!*

Gdzieście byli?

dzieci: *W lesie.*

król: *A coście robili?*

Dzieci pokazują co robiły (ustalają to wcześniej tak, aby król nie słyszał), a król chodzi pomiędzy nimi i ma odgadnąć, jaką czynność naśladują.

Jeżeli nie zgadnie siada z powrotem na krzesło, a pozostałe dzieci wymyślają nową zagadkę. Jeżeli król odgadnie, dzieci otaczają go kołem i trzymając się za ręce krążą wokół króla i powtarzają:

Tatus daje jeść,

Mama daje pić,

a ty królu idź już, idź!

Dzieci zatrzymują się i król wybiera swego następcę. Zabawa powtarza się przed nowym królem.

(Źródło: *Szkoła Pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. III; s. 101)

2. Ćwiczenia gimnastyczne:

- W siadzie klęcznym wysuwanie przyboru do przodu i przesuwanie go do siebie (laska),
- W leżeniu przodem: skłon tułowia w tył – krążek na głowie, łokcie w bok,
- Skłon tułowia w tył, woreczki w obu rękach,
- Skłon tułowia w tył z laską pod czołem utrzymaną oburącz,
- W leżeniu przodem: wysuwanie przyboru (laska) do przodu, z jednoczesnym przeniesieniem nóg do rozkroku,
- Siad klęczny: ręce wzdłuż tułowia, woreczek na głowie. Powolny opad tułowia do przodu, do zetknięcia kolan z brzuchem. Kto dłużej utrzyma woreczek na głowie?,
- W leżeniu przodem: toczenie piłki z ręki do ręki, podawanie piłki z ręki do ręki przed siebie i za sobą,
- W parach: jedno dziecko w siadzie skrzyżnym lub klęcznym, drugie w leżeniu przodem podaje piłkę oburącz rzutem do współwiczającego, a to z kolei do leżącego.

(Źródło: K. Włażnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, s. 283 – 284)

Część III

1. Rozmowa kierowana „Rola teatru w życiu człowieka”.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia dnia. Podziękowanie Bogu za otrzymane dobro i łaski oraz za sytuacje, w których sprawiliśmy komuś radość.

Nawiązanie do sytuacji konfliktowych, które zaistniały, zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę przeproszenia Boga Ojca za to, co było złe oraz tej osoby, której sprawiliśmy przykrość.

Udzielenie pochwał i napomnień.

3. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

CZERWIEC (tydzień II, dzień 2)

Temat tygodnia: Co kryje teatr?

Temat dnia: Pracownicy w teatrze.

Cele operacyjne: Dziecko opowiada o pracy aktora.

Środki dydaktyczne: E. Januchta, W. Żaba - Żabińska, *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. I, MAC Edukacja, Kielce 2007, kołatka.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa „Powitanie części ciała”.

Dzieci dobierają się parami. Jedno jest „osobą dorosłą”, a drugie „dzieckiem”. Osoba dorosła prowadzi „dziecko” (pozycja kuczna) na spacer.

Zabawa „Powitanie części ciała”.

Dzieci dobierają się parami. Nauczyciel wymienia części ciała. Dzieci witają się. dłońmi, kolanami, czołami, nosami, plecami...

Zabawa „Zgubiony kotek”.

Siedzące w kole dzieci opuszczają głowy. Jedno z nich miauczy cichutko, a drugie wsłuchuje się w głos zgubionego kotka i stara się go znaleźć. Pozostałe dzieci zachowują się bardzo cicho. Odnaleziony kotek idzie na miejsce szukającego, ten zaś siada wśród innych w kole. Jeśli kotek nie zostanie znaleziony, można wyznaczyć innego szukającego.

Zabawa „Pieski w budach – pieski na spacer”.

W dowolnych miejscach sali dzieci – pieski śpią w swoich budach – leżą bokiem z przeciągniętymi do brody kolanami. Na hasło „Pieski na spacer” – budzą się, przeciągają i na czworakach spacerują po sali, zręcznie się omijając.

Zabawa „Papużki nierozłączki”.

Dzieci i „papużki” łączą się w pary. Przy dźwiękach kołatki „papuga” samotnie fruwa po sali. Podczas przerwy w grze „papużki” szukają swojej przyjaciółki – nierozłączki.

Zabawa „Poruszamy się jak”.

Nauczyciel wymienia nazwę zwierzątka, które można hodować w domu (np.: kot, pies, kanarek, królik). Dzieci naśladują sposób poruszania się tego zwierzątka.

(Źródło: *Przewodnik metodyczny, Szkoła pięciolatka*, cz. I, s. 59, 81)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mającą na celu przypomnienie dzieciom tematyki tygodnia oraz zapoznanie z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Anioła Stróża .

Modlitwa do Anioła Stróża z prośbą o Jego opiekę.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Wycieczka do teatru. Budzenie zainteresowania kulturą i sztuką.

- Wyjście (wyjazd) z dziećmi do teatru,
- Przypomnienie zasad właściwego zachowania się w teatrze i podczas przedstawienia,
- Zwiedzanie teatru – zapoznanie z wyglądem i przeznaczeniem: sceny, widowni, kulis, garderoby.
- Zwrócenie uwagi na wyposażenie sali teatralnej,
- Oglądanie spektaklu,
- Spotkanie z aktorami,
- Próba samodzielnego formułowania przez dzieci pytań skierowanych do aktorów na temat pracy w teatrze.

2. Rozmowa na temat oglądanej baśni, teatru. Zachęcanie do wyrażania swoich myśli i odczuć.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawy w kącikach zainteresowań.

CZERWIEC (tydzień II, dzień 3)

Temat tygodnia: Co kryje teatr?

Temat dnia: Rodzaje lalek teatralnych.

Cele operacyjne: Dziecko wymienia rodzaje lalek teatralnych.

Środki dydaktyczne: lalki teatralne (pacynka, marionetka, kukielka); zdjęcia i ilustracje lalek teatralnych; E. Januchta, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. I, wyd. MAC Edukacja, Kielce 2007; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*; WSiP, Warszawa 1972, płyta CD z nagraniem odgłosem pociągu; *Forum Nauczycieli Wychowanie Przedszkolne 3/2003*, wyd. MAC Edukacja; klocki, pudelka, kamyki, pojemniki, cztery koszyki, bilety - kartoniki w kształcie figur geometrycznych, obrazki ilustrujące miasta, obrazki dla każdego dziecka - kompozycje z figur geometrycznych.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Ćwiczenia z woreczkami.

- Stojąc, chwytanie woreczka palcami stopy i podnoszenie go w górę.
- Trzymając woreczek palcami stóp chód w różnych kierunkach. Ćwiczenie można stosować wprowadzając dwa woreczki – każda stopa trzyma woreczek.
- Stojąc chwytając woreczek palcami stopy i rzucać do określonego celu: za linię, do leżącej obręczy.
- Leżenie tyłem, nogi lekko wzniesione w górę, kolana rozchylone szeroko. Palce jednej stopy trzymają woreczek, jedna stopa podaje woreczek drugiej.
- Leżenie tyłem, palce obu stóp trzymają po jednym woreczku. Jazda na rowerze, mijają się kolana, a stopy mocno, energicznie pedałują.

Ćwiczenia z piłeczkami

- W dwójkach, w siadzie skulnym naprzeciwko siebie, ręce wsparte z tyłu. Toczenie piłki stopami (w parach) do siebie.
- Siad skulny ze wsparciem rąk za sobą lub leżenie tyłem. Kolana rozchylone na zewnątrz, stopy obejmują piłkę i całymi podeszwami (nie tylko wewnętrznymi krawędziami przylegają do wypukłej powierzchni piłki). Obracanie piłki stopami.
- W dwójkach siad skulny twarzami do siebie. Jedna piłka dla każdej pary. Podawanie piłki stopami (w parach) dla siebie. Obejmując piłkę należy zwrócić uwagę, żeby stopy ściśle przylegały do wypukłej powierzchni.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, s. 293)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmową mającą na celu przypomnienie dzieciom tematyki tygodnia oraz zapoznanie z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Św. Józefa.

Modlitwa o opiekę Św. Józefa nad wszystkimi rodzinami i o radość życia wiecznego dla tych, którzy już odeszli do Domu Ojca , zwłaszcza za artystów, którzy dzielili się swoim talentem.

Część II

1. Zabawy dowolne.

2. Rytmika.

Przebieg zajęcia:

1. Rozmowa z dziećmi na temat rodzaju lalek teatralnych.

Nauczyciel wnosi na salę „Zaczarowane pudełko” i wyjmując kolejno lalki teatralne, nazywa je:

- pacynka,
- kukielka,
- marionetka,
- lalka z teatru cieni.

Uświadomienie dzieci, że są to tylko niektóre rodzaje lalek, jakie można spotkać w teatrze lalek.

2. Zabawa „Jaka to lalka?”

- Jak nazywa się lalka, którą wsuwamy na dłoń i poruszamy nią ? (pacynka)
- Jak nazywamy lalkę, którą poruszamy trzymając kij w dłoni? (kukielka)
- Jak nazywamy lalkę, którą poruszamy za pomocą sznurków i nitek? (marionetka)

3. Zabawa ruchowo – naśladowcza „Jestem aktorem”

Dzieci naśladują sposób poruszania się, mimikę, gesty różnych postaci bajkowych (np. leśniczego, Kopciuszka, czarownicy, dobrej wróżki itp.)

5. Zabawa z figurami - podróż do krainy figur: trójkątów, kół, kwadratów, prostokątów.

- Nauczyciel rozdaje dzieciom po jednym kartoniku w kształcie prostokąta, kwadratu, trójkąta lub koła. Prosi, żeby dzieci je obejrzały, dotknęły krawędzi i zapamiętały kształt swojego kartonika.
- Przygotowanie do podróży. Dzieci biorą bilety w kształcie kartoników, które oglądały przed chwilą. Osoby, które mają takie same bilety, tworzą jeden pociąg. Zgadują, do której krainy pojadą.
- Podróż do krainy figur. Dzieci słuchają nagranego odgłosu jadących pociągów. Naśladują go. Poruszają się po sali, reagując na zmianę tempa. Wymijają się. Gdy odgłos cichnie, wjeżdżają do odpowiednich krain.
- W krainie figur znajdują się różne przedmioty, np.: monety, płaskie klocki, pocztówki. Nauczycielka prosi, żeby dzieci wybrały jeden przedmiot, który przypomina kształtem ich bilet, i opowiedziały o nim. Następne zadanie polega na tym, żeby włożyć do koszyka tylko te przedmioty, które pasują do danej krainy. Pozostałe trzeba przenieść do innych krain. Potem dzieci wspólnie układają kompozycje z przedmiotów z koszyka.
- Wyjazd z krainy figur. Po drodze zwiedzanie pozostałych krain i oglądanie obrazków ułożonych przez inne dzieci. W tle gra muzyka. Nauczycielka podaje polecenia, np. :
 - Pociąg dzieci z biletami w kształcie trójkąta dołącza do pociągu dzieci z biletami w kształcie koła.
 - Teraz dołącza do nich pociąg dzieci z biletami mającymi kształt prostokąta.
 - A teraz jaki pociąg dołączy?

Dzieci łączą się w jeden długi pociąg, który zatrzymuje się, gdy milknie muzyka.

- Nauczycielka wręcza dzieciom obrazki - pamiątki z podróży (kompozycje z figur geometrycznych). Dzieci kolorują obrazki - dowolnie lub według poleceń nauczycielki.

(Źródło: *Forum Nauczycieli Wychowanie Przedszkolne 3/2003*, s. 42)

Część III

1. Czytanie Starego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

3. Zabawa rozwijająca zmysły.

„Jaki to przedmiot?”

Dzieci z zamkniętymi oczami wyciągają z woreczka wybrany przedmiot i za pomocą dotyku rozpoznają go i podają jego nazwę.

4. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

CZERWIEC (tydzień II, dzień 4)

Temat tygodnia: Co kryje teatr?

Temat dnia: Wykonujemy kukielki.

Cele operacyjne: Dziecko wykonuje własną kukielkę.

Środki dydaktyczne: *Nauczyciel i jego program autorski*, red. nauk. Jadwiga Kędzierska, wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2001; rekwizyty teatralne.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 3*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmową mającą na celu przypomnienie dzieciom tematyki tygodnia oraz zapoznanie z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Najświętszego Sakramentu*.

Modlitwa dziękczynna dzieci za dobro otrzymywane od Pana Boga w codzienności dnia.

5. Czytanie Nowego Testamentu.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Teatrzyk na podstawie utworu B. Lewandowskiej „Kłopoty łyżki”.

Mama – łyżka duża (kukielka zrobiona z łyżki drewnianej)

6 łyżeczek – córeczki (małe łyżki drewniane ubrane w barwne stroje)

Mama łyżka – *Wita Was łyżka*

Córeczki – *łyżeczki (kłaniają się) oraz łyżeczki*

To nasza mama!

Mama - *A to córeczki*

(Razem śpiewają na melodię krakowiaka).

Jesteśmy łyżeczki, ładne panienczki.

Chętnie opowiemy, jak przy stole jemy.

Każde dziecko słucha i nadstawia ucha.

Co ważne dla dzieci, zaraz się dowiecie.

Mama - *List Wam przeczytam: „Ja Wuj Widelec mam urodziny w przyszłą niedzielę i uroczyste na urodziny zapraszam wszystkich członków rodziny.*

Córeczki – *Któż go odwiedzi?*

Mama – Wazowa łyżka, bo to jest nasza krewna dość bliska, różne kopystki, widelec, noże.
Córeczki – My też mamusiu?
Mama – Nie wiem być może ... Wpierw muszę sprawdzić moje kochane, czy nie jesteście źle wychowane. Czy ja się wstydu, przez Was nie najem.
Córeczka I – Przecież My znamy dobre zwyczaje.
Córeczka II – Zaraz możemy mamie powiedzieć, czego nie robi się przy obiedzie.
Córeczka III – Nie wolno robić plam na obrusie, bo każda plama martwi mamusię.
Córeczka IV – Nie wolno z nikim zaczynać bójek, bo to mamusię też denerwuje.
Mama – A gdy spodeczek zacznie lub nóż?
Córeczka IV – To się odsunę od nich i już!
Córeczka V – Grzeczna łyżeczka się nie odważy sięgać do mięsa, albo do warzyw.
Mama – A po co sięga? Wiesz po co?
Córeczka VI – Wiem! Dla Nas jest cukier, kompot i krem, kisiel i ciastka.
Mama – Ale nie kruche!
Córeczka VI – Herbata, mleko.
Mama – Nawet z kożuchem!
Córeczka I – Nie wolno skrobać po dnie!
Córeczka II – I nie wypada w szklankę uderzać!
Córeczka III – A ja wiem dobrze, że nie wypada skakać po stole i pod stół spadać.
Mama – A gdybyś spadła?
Córeczka III – Burę dostanę, zmyjesz mi głowę.
Mama – A jak?
Córeczka III – Pod kranem!
Mama – Moi widzowie przyznacie sami, że moje córki zdały egzamin.
Córeczki – Zawsze tak będzie
Mama (zwraca się) – Nie mam pewności.
Dzieci – Wy przypomnijcie im o grzeczności, bo Wy umiecie ładnie już jeść. Bardzo dziękuję, żegnam Was.
Córeczki – Cześć.
(Razem śpiewają na melodię krakowiaka).
Teraz Was żegnamy, pięknie się kłaniamy, bo za chwilę w planie kuchenne zmywanie.
Dzieci zaś prosimy, by to, co słyszały zajadając obiad zawsze pamiętały.
(Źródło: E. Bułat, E. Tracz, *Przy stole: inscenizowanie sytuacji inspirowanych tekstem, Kłopoty łyżki*, w: *Nauczyciel i jego program autorski*, red. nauk. Jadwiga Kędzierska, s. 43 -46)

3. Rozmowa na temat teatryku.

- Jacy bohaterowie wystąpili w teatryku?
- Kto obchodził urodziny?
- Co chciała sprawdzić mama u łyżek?
- Czy jej córeczki były dobrze wychowane?

4. Wykonanie kukielek z drewnianych łyżek.

5. Urządzenie kącika teatralnego.

6. Ćwiczenia gimnastyczne (patrz dzień 1).

Część III

1. Ćwiczenia dykcyjne.

Dzieci z odpowiednią dykcją powtarzają za nauczycielem (głośno i cicho) następujące zdania:

- Królowa Karolina ma czerwone korale.
- Czerwona czapka, mały ludzik, to właśnie jest krasnoludek.
- Królowa Śnieżka z krasnoludkami mieszka.
- Smok wawelski to straszny smok.
- Koronę i berło ma król i królowa.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem. Wdrażanie do kontrolowania własnych słów i zachowań oraz reagowania adekwatnie do danej sytuacji.

3. Zabawy w ogrodzie przedszkolnym.

Temat tygodnia: Co kryje teatr?

Temat dnia: Nasz ochronkowy teatrzyk.

Cele operacyjne: Dziecko odgrywa rolę w teatrzyku.

Środki dydaktyczne: *Forum Nauczycieli Wychowanie Przedszkolne 3/2003*, wyd. MAC Edukacja; E. Januchta, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła Pięciolatka. Przewodnik Metodyczny*, wyd. MAC Edukacja, Kielce 2007.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa ruchowo – naśladowcza „Rób to co ja”.

Nauczyciel pokazuje ruchy, dzieci powtarzają je. Następnie chętne dziecko pokazuje wymyślone przez siebie ruchy, pozostałe dzieci powtarzają je.

Zabawa „Wróżka czarodziejka”.

Nauczyciel umawia się z dziećmi, że jest „wróżką” i zamienia je w postaci z bajek, np. w „Czerwonego Kapturka”. Dzieci poruszają się po „lesie”, od czasu do czasu przykucają i naśladują zrywanie kwiatów.

Zabawa orientacyjno – porządkowa „Spacer po czarodziejkiej krainie”.

Dzieci stoją w rozsypce na dywanie z zamkniętymi oczami. Wybrane dziecko – „Widząca osoba” – spaceruje jak najciszej między pozostałymi dziećmi. Zatrzymuje się przed dowolnym dzieckiem, dotyka go lekko w ramię. Jeśli poczuje ono dotyk, otwiera oczy i spaceruje po sali za osobą prowadzącą. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie dzieci zostaną obudzone.

Ćwiczenia ruchowo - naśladowcze „Spadająca piłka”.

Dzieci naśladują ruchem ciała spadającą i podskakującą piłkę, wykonując coraz niższe podskoki i tocząc ciała po dywanie.

Marsz po obwodzie koła zgodnie z podanym przez nauczyciela rytmem.

(Źródło: *Szkoła Pięciolatka. Przewodnik Metodyczny*, s. 100 – 101)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mającą na celu przypomnienie dzieciom tematyki tygodnia oraz zapoznanie z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Oddanie czci Jezusowi w Najświętszym Sakramencie.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rozwiązywanie zagadek.

*Są bajki krótkie i długie.
Jedna piękniejsza od drugiej.
Czasem je grają w teatrze,
A czy wy te bajki znacie?*

*Las, rzeka, pagórek
Przez las idzie ścieżyną... (Czerwony Kapturek)
Wilk skrył się za górką
i oczami błyska.*

*Ach, strzeż się, Kapturku,
Groźnego...(wilczyśka)*

Dzieci kończą wersy i opowiadają, co spotkało dziewczynkę.

*Dwoje dzieciaków zablądziło nocą.
Patrzą – okienka wśród drzew migocą.
Domek z piernika! Wejźmy do środka.
Ach, czy nic złego dzieci nie spotka?*

- O kim była mowa w zagadce?
- Kto mieszkał w domku z piernika?

*Siedmiu Krasnoludków.
W skalnej grocie mieszka.
Kto im gotuje?
Czarnowłosa... (Śnieżka)*

Dzieci opowiadają, dlaczego Śnieżka znalazła się u krasnoludków.

*Jaki to kotek w krainie bajek,
co chodzi w butach i kurzy faje?
Kapelusz z piórem nosi na głowie?
Co to za kotek? Kto mi powie? (Kot w butach)*

Dzieci nazywają bohatera baśni, o którym mówi wierszyk.
(Źródło: *Forum Nauczycieli Wychowanie Przedszkolne 3/2003*, s. 26 – 27)

2. Z jakiej to bajki?.

Dzieci siadają na obwodzie koła. Nauczyciel na środku stawia kolorowe pudło, w którym znajdują się rekwizyty z różnych bajek (jabłko, lusterko, korona, pierniki, miotła itd.). Dzieci pojedynczo podchodzą, losują rekwizyt i podają tytuł bajki, z jakiej on pochodzi.

3. I ty możesz być aktorem?

Nauczyciel tworzy 5 - 6 osobowe grupy dzieci. Dzieci w grupach przygotowują inscenizację wybranej przez siebie bajki korzystając z przygotowanych wcześniej rekwizytów (nauczyciel służy pomocą).

Po odgadnięciu bajki, dzieci próbują odkryć morał, jaki ona zawiera.

Dzieci – widzowie nagradzają głośnym brawem, „małych aktorów”.

Przy tej okazji nauczyciel przypomina dzieciom o przestrzeganiu zasad dobrego wychowania, słuchaniu innych, nie przerywaniu im, cierpliwym oczekiwaniu na swoją kolejkę.

4. Malowanie farbami na temat: „Moja ulubiona postać z bajki”.

Część III

1. Katecheza.

2. Wzbudzania zainteresowania literaturą dziecięcą. Oglądanie książek w kątku czytelnictwa.

3. Refleksja nad własnym postępowaniem.

4. Zabawy – układanie puzzli, gry planszowe, domino.

Tygodniowy plan pracy w ochronce - CZERWIEC, tydzień 3

Temat tygodnia: <i>Na wakacyjnym szlaku</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Wakacyjny wypoczynek</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko planuje wakacyjny wypoczynek oraz zawiera go Panu Bogu 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych • Przypomnienie różnych form wypoczynku 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowa kierowana – wykorzystanie ilustracji • Wypowiedzi na określony temat • Poprawne konstruowanie wypowiedzi 	<ul style="list-style-type: none"> • Umacnianie więzi rodzinnych 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy z chustą animacyjną 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja nad własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej • Zawierzenie Panu Bogu wakacyjnych planów, rodzinnych wyjazdów
Wtorek	<i>Moje wakacyjne marzenia</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko opowiada o swoich wakacyjnych marzeniach 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zabawy na świeżym powietrzu 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy rozwijające twórcze myślenie • Zapoznanie z cechami nowej pory roku - lata • Zachęcanie do obserwowania przyrody 	<ul style="list-style-type: none"> • Wyrażanie swoich emocji za pomocą mimiki i gestu 	<ul style="list-style-type: none"> • Praca plastyczna 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Pakujemy plecak</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko wymienia rzeczy, które należy zabrać na wakacyjny szlak 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne 	<ul style="list-style-type: none"> • Pogadanka • Rozwijanie umiejętności logicznego myślenia • Grupowanie przedmiotów ze względu na ich przeznaczenia 	<ul style="list-style-type: none"> • Uwrażliwianie na potrzebę dzielenia się z innymi - rozbudzanie empatii 	<ul style="list-style-type: none"> • Rytmika 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja na własnym postępowaniem • Kształtowanie umiejętności oceniania zachowań pozytywnych i negatywnych u siebie i u innych oraz przewidywania ich konsekwencji 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Św. Józefa • Czytanie Starego Testamentu

Czwartek	<i>Czym można podróżować?</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko nazywa różne środki lokomocji 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych - tor przeszkód w ogrodzie • Omówienie zasad bezpiecznego korzystania ze środków lokomocji 	<ul style="list-style-type: none"> • Nazywanie środków lokomocji • Wzbogacanie słownictwa 	<ul style="list-style-type: none"> • Przypomnienie o konieczności przestrzegania norm społecznie przyjętych 	<ul style="list-style-type: none"> • Piosenka • Zabawy przy muzyce 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu
Piątek	<i>Wakacyjne eksperymenty</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko przeprowadza eksperymenty z wodą i piaskiem 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczeń poranne • Zabawy na świeżym powietrzu, w piaskownicy • Wdrażanie do dbania o higienę osobistą 	<ul style="list-style-type: none"> • Wiersz • Eksperymenty z piaskiem i wodą 	<ul style="list-style-type: none"> • Wdrażanie do cierpliwego oczekiwania na swoją kolej 		<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja na własnym postępowaniem • Kształtowanie umiejętności dokonywania wyborów między dobrem, a złem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Katecheza

CZERWIEC (tydzień III, dzień 1)

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Poniedziałek: Wakacyjny wypoczynek.

Cel operacyjny: Dziecko planuje wakacyjny wypoczynek oraz zawiera go Panu Bogu.

Środki dydaktyczne: A. Erkert, *Dzieci potrzebują ciszy*, wyd. Jedność, Kielce 2001; muszle, korale, guziki, kamyki i inne drobne przedmioty, K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, WSiP, Warszawa 1988, różne przedmioty potrzebne podczas wakacyjnego wypoczynku, ilustracje przedstawiające morze, góry, jezioro, wieś, piłeczka do ćwiczeń dla każdego dziecka, chusta animacyjna.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Zabawa rozwijająca zmysł dotyku: *Znajdowanie muszli.*

Dzieci wykonują siad skrzyżny, mają zamknięte oczy. Nauczycielka podaje im różne materiały, które powinny zostać dotknięte. Za każdym razem, gdy dziecko uważa, że trzyma w ręce muszlę, mówi: *Znalazłem muszlę.* Gdy każde dziecko dotknie około dziesięciu przedmiotów, wszyscy otwierają oczy, oglądają badane przedmioty i sprawdzają, ile było muszli.

(Źródło: A. Erkert, *Dzieci potrzebują ciszy*)

3. Ćwiczenia poranne.

- Ćwiczenia orientacyjno - porządkowe: *Dzieci i pszczoła.*

Dzieci biegają po „łące”, a gdy usłyszą „brzęczenie pszczoły”, uciekają do domu (w wyznaczone miejsce). Gdy pszczoła przeleci, wracają „na łąkę”.

- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych: *Zrywanie kwiatów.*

Dzieci chodzą „po łące” i zrywają kwiaty. Gdy mają ich dużo, pokazują nauczycielce bukietki w prawej i lewej ręce. Następnie dobierają się parami, tworzą małe kółeczka (wianki) i maszerują.

- Ćwiczenia równowagi: *Omijanie pokrzyw.*

Dzieci maszerują wysoko unosząc kolana w wysokiej trawie i między „pokrzywami”.

- Ćwiczenia tułowia – skłony boczne: *Trawą kołysze wiatr.*

Dzieci wykonują klęk prosty, ręce opuszczone luźno wzdłuż tułowia, wykonują rytmiczne skłony w prawo i lewo, naśladując kołyszącą się trawę.

- Czworakowanie: *Zajaczki skaczą po łące.*

Dzieci naśladują skoki zajaczków. Należy je przeplatać momentami odpoczynku, np. w siadzie skrzyżnym – nasłuchiwanie odgłosu „strzału”.

- Marsz parami do znanej piosenki.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, s. 174)

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu przypomnienie dzieciom tematyki tygodnia oraz zapoznanie z tematem dnia.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.
Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Powierzenie Panu Bogu nowego tygodnia i planów na wakacje. Prośba o Bożą Opatrzność nad nami podczas wakacyjnego wypoczynku.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Przypomnienie różnych form wakacyjnego wypoczynku – wykorzystanie ilustracji (jazda na rowerze, spacer do lasu, obserwacja przyrody, odpoczynek nad wodą, wędrówki, zwiedzanie ciekawych, zabytkowych miejsc, itp.).

2. Zabawa dydaktyczna „Pomysły na wakacje”.

Dzieci dzielimy na 4 grupy i wyznaczamy, gdzie dana grupa będzie spędzać wakacje (w górach, nad morzem, nad jeziorem, na wsi). Dzieci wybierają różne przedmioty zgromadzone wcześniej w *wakacyjnym kąciku*, które wg nich będą im potrzebne podczas wakacji (przedmioty te mogą też być przedstawione na ilustracjach). Następnie grupy gromadzą się przy ilustracji przedstawiającej miejsce ich pobytu podczas wakacji, opowiadają o planowanych przez siebie w danym miejscu formach wypoczynku, uzasadniają wybór zgromadzonych na wyjazd przedmiotów.

Zwrócenie uwagi na poprawne konstruowanie zdań podczas wypowiedzi, zachęcanie do wypowiadania się przez wszystkie dzieci.

3. Ćwiczenia gimnastyczne.

- **Rzuty i chwyt piłki w utrudnionych warunkach.**

Nauczyciel rozsypuje piłki na podłogę, każde dziecko bierze jedną piłkę i bawi się: podrzuca do góry, odbija od podłogi prawą i lewą ręką, toczy nią po podłodze i biegnie za nią, itp.

- **Ćwiczenie dużych grup mięśniowych.**

Dzieci umieszczają piłkę między stopami, ramiona w bok. Na hasło: *Pokaż piłkę* wykonują szybki skłon po piłkę i unoszą ją do góry. Na hasło: *Schowaj piłkę*, umieszczają ją ponownie między stopami. Ćwiczenie powtórzyć kilka razy.

- **Ćwiczenie mięśni grzbietu.**

Dzieci wykonują leżenie przodem. Toczyą piłeczkę z ręki do ręki z łokciami uniesionymi w górę. Następnie opierają o piłkę brodę i obracają ją (ręce wzdłuż tułowia).

- **Czworakowanie.**

Dzieci toczą piłkę, a następnie chodzą za nią na czworakach, próbują popychać piłkę głową. Następnie na stojąco kładą stopę na piłeczkę i obracają ją jak kulkę. Zmiana nóg.

- **Ćwiczenie równowagi.**

Dzieci stają na jednej nodze, kolano mają uniesione wysoko. Przekładają piłkę pod kolanem uniesionej nogi, próbują podrzucić piłkę pod kolanem i złapać. Zmiana nóg.

- **Bieg.**

Dzieci toczą piłkę palcami stóp na zmianę lewej i prawej nogi, biegną za piłką jak „zawodnicy” piłki nożnej.

- **Rzuty.**

Dzieci wykonują siad skrzyżny, rzucają piłkę do góry klaszczą w dłonie i ją łapią. Ćwiczenie powtórzyć kilka razy.

- **Ćwiczenie tułowia, skrętosklony.**

Dzieci stają w rozkroku, wykonują skłon w przód i toczą piłkę po podłodze z ręki do ręki. Następnie toczą piłkę koło prawej i lewej stopy. Kto wykona zadanie, rzuca piłkę w górę i łapie.

- **Ćwiczenie stóp.**

Dzieci wykonują leżenie tyłem, piłka między stopami, kolana szeroko rozchylone; obracanie piłeczki podeszwą stóp.

- **Podskoki.**

Dzieci odbijają piłkę lewą i prawą ręką i podskakują razem z nią.

- **Ćwiczenia uspokajające.**

Dzieci maszerują z piłką na dłoni po obwodzie koła, odkładają piłeczki do kosza.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, s. 247)

4. Swobodne zabawy i zajęcia wg zainteresowań dzieci.

Część III

1. Wakacyjne plany mojej rodziny.

Zachęcanie dzieci do planowania wypoczynku wakacyjnego z całą rodziną. Powierzenie czasu wypoczynku Panu Bogu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem – jak wyglądała moja zabawa i praca z rówieśnikami, czy starałem się służyć pomocą, być grzecznym, ustąpić innym podczas zabawy?

3. Wspólne zabawy z chustą animacyjną na świeżym powietrzu.

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Wtorek: Moje wakacyjne marzenia.

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o swoich wakacyjnych marzeniach.

Środki dydaktyczne: U. Stadnik, E. Januchta, W. Żaba – Żabińska, *Trzylatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. II, wyd. MAC Edukacja; różne odcienie niebieskiej farby, kartka A3 dla każdego dziecka, ilustracje przedstawiające lato.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Rozwijanie narządu mowy – ćwiczenia artykulacyjne.

- Nauczyciel mówi, a dzieci wykonują podane ćwiczenia. Podnosimy jedną rękę, wyprostowaną, do góry i wdychamy powietrze, opuszczamy – wydychamy. To samo ćwiczenie powtarzamy z drugą ręką, a w końcu z obiema naraz.
- Uciszymy siebie nawzajem, żeby móc rozpocząć ćwiczenia. Niezbyt głośno powtarzamy: ciii... ciii... ciii....
- Nagryzamy lekko zębami wargę dolną, a potem górną.
- Robimy z buzi balonik (nadymanie policzków). *Oj, balonik pękł!* (gwałtowne wypuszczenie powietrza).
- Podnosimy się z miejsca wtedy, gdy nauczyciel wypowie nasze imię.

(Źródło: *Trzylatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz. II, s. 133)

3. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Modlitwa poranna – *dzień Anioła Stróża*.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa rozwijająca twórcze myślenie: *Niedokończone zdania*.

Dzieci kończą zdania podane przez nauczyciela:

- *Gdybym miała skrzydła...*
- *Gdybym mogła czarować...*
- *Gdybym znalazł złotą rybkę...*
- *Gdybym była motylem...*
- *Gdybym był Tomcio Paluchem...*

- *Gdybym miał latający dywan...*

2. Moje wakacyjne marzenie.

Dzieci wypowiadają się na temat swoich wakacyjnych marzeń, starają się je przedstawić za pomocą mimiki i gestu (jeżeli jest to możliwe).

3. Wykonanie pracy plastycznej: *Wakacyjne marzenie.*

Na kartce formatu A3 dzieci malują swoje „marzenie” za pomocą różnych odcieni farby niebieskiej. Omówienie powstałych prac, wybór najciekawszej.

4. Katecheza.

Część III

1. Zapoznanie dzieci z nową porą roku – latem. Wspólne wymienianie cech lata na podstawie ilustracji. Zachęcanie do obserwowania przyrody i zmian, jakie w niej zachodzą podczas lata.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem – podsumowanie minionego dnia.

3. Wyjście na plac zabaw, swobodne zabawy dzieci.

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Środa: Pakujemy plecak.

Cel operacyjny: Dziecko wymienia rzeczy, które należy zabrać na wakacyjny szlak.

Środki dydaktyczne: różne przedmioty przyniesione przez dzieci z domu konieczne na wyjazd wakacyjny, plecak, balon dla każdego dziecka, wiersz W. Badalskiej, *Wakacyjne rady*, w: H. Czerniawska, J. Malczewski, E. Kania, M. Pasztaleniec, *Przewodnik metodyczny dla nauczyciela. Scenariusze zajęć dziennych*, Oficyna Wydawnicza GRAF – Punkt, Warszawa 2001.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Tworzenie „Kącika rzeczy niezbędnych”.

Dzieci wraz z nauczycielką gromadzą przyniesione z domu rzeczy, które wg nich są niezbędne podczas wyjazdu na wakacje. Opisywanie ich wyglądu i przeznaczenia.

3. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość: „Co się zmieniło?”

Nauczyciel rozkłada przed dziećmi kilka (cztery, pięć) przedmiotów z utworzonego wcześniej kącika. Jedno dziecko opuszcza salę, wcześniej starając się dobrze zapamiętać, jak są ułożone przedmioty. Pod jego nieobecność nauczyciel lub wybrane dziecko przedstawia ułożone w szeregu rzeczy. Zadaniem powracającego dziecka jest odgadnięcie, które przedmioty zmieniły miejsce.

4. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

5. Wprowadzenie w tematykę dnia.

6. Modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa. Powierzenie opiece św. Józefa naszych rodzin oraz czas wspólnego, rodzinnego wypoczynku.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zapoznanie dzieci z wierszem W. Badalskiej pt.: *Wakacyjne rady*.

Głowa nie jest od parady

i służyć ci musi dalej.

Dbaj więc o nią i osłaniaj,

kiedy słońce pali.

Gdy huczą grzmoty,

*szumi ulewa,
nie chroń się nigdy
pod wysokie drzewa.*

*Coś tam pełźnie w trawie.
Wąż? A może żmija?
I węża, i żmiję
z daleka omijaj.*

Rozmowa na temat zachowania bezpieczeństwa w czasie letniego wypoczynku na podstawie wysłuchanego wiersza. Wypowiedzi dzieci, co jeszcze może służyć lub szkodzić zdrowiu podczas wakacji i jak unikać niebezpieczeństw.

2. Zabawa tematyczna: „Pakujemy plecak”.

Dzieci siedzą w kręgu, po kolei wymieniają rzecz, którą należy zabrać na wakacje, starając się uzasadnić swój wybór, wkładają ją do plecaka. Następnie przeglądając zgromadzone w plecaku rzeczy starają się wymienić inne przedmioty, które przydałyby się na wakacyjny wyjazd.

3. Zabawa rozwijająca logiczne myślenie: „Co do czego pasuje?”

Grupowanie zgromadzonych w plecaku przedmiotów wg ich przeznaczenia (np. rzeczy służące do zachowania higieny, odzież, zabawki, sprzęt do pływania, lekarstwa, itp.). Rozwijanie umiejętności współpracy z innymi, uwrażliwianie na potrzebę dzielenia się z innymi tym, co się posiada.

4. Rytmika.

5. Zabawy z balonem – rozwijanie aktywności dzieci (dzieci podają pomysły, co można robić z balonem, cała grupa to wykonuje).

Część III

1. Czytanie ze Starego Testamentu o proroku Jonaszu. Ocena zachowania Proroka wobec Niniwitów, przewidywanie konsekwencji pozytywnych i negatywnych zachowań u innych i u siebie.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem – moje zachowanie pozytywne i negatywne w dniu dzisiejszym, wyciąganie wniosków, wynagrodzenie Panu Bogu i tym, wobec których zawiniliśmy.

3. Zabawy w kącikach zainteresowań.

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Czwartek: Czym można podróżować?

Cel operacyjny: Dziecko nazywa różne środki lokomocji.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające różne środki lokomocji, J. Stec, *Zagadki dla najmłodszych*, Kielecka Oficyna Wydawnicza, Kielce 1999; woreczki, chorągiewki, obręcz, kilka klocków, krążki - dla każdego dziecka po jednym, obręcze – tyle, ile dzieci, żywa, wesoła muzyka.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolnie zainicjowane przez dzieci.

2. Zabawa: „*Za co kochamy lato?*”

Dzieci starają się udzielić różnych odpowiedzi, aby się nie powtarzały. Następnie naśladują ruchem różne letnie zabawy wymieniane przez nauczyciela.

3. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

5. Modlitwa poranna – *dzień Najświętszego Sakramentu*.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rozmowa na temat: „*Czym można podróżować?*”

Na tablicy są umieszczone różne środki lokomocji. Dzieci słuchają zagadek i wskazują rysunek, który jest prawidłowym rozwiązaniem zagadki.

Żelazną szosą koła go niosą.

Czerwone światło zatrzyma go łatwo. (pociąg)

W górze, w górze, warcząc śmigłem

prując błękit białym skrzydłem,

może mknąć tak wysoko,

że go ledwie dojrzy oko. (samolot)

Choć nóg nie posiada,

szybko pędzi szosą,

bo nie nogi, ale koła

po szosie go niosą. (samochód)

Pod dowództwem kapitana

Pływa po morzach i oceanach. (statek)

Kojarzenie wymienionego pojazdu z miejscem wypoczynku wakacyjnego (np. w góry – pociągiem, do lasu – na rowerze, nad morze – samolotem, itp.).

2. Zabawa ruchowo - naśladowcza: „Jaki to pojazd?”

Dzieci naśladują ruchem wybrany pojazd, pozostałe mówią jego nazwę.

3. Pogadanka: „Jak bezpiecznie korzystać ze środków transportu?”

Przypomnienie dzieciom konieczności przestrzegania zasad ruchu drogowego oraz konsekwencji wynikających z ich lekceważenia. Uświadomienie konieczności przestrzegania norm społecznie przyjętych.

4. Pokonywanie toru przeszkód w ogrodzie przedszkolnym.

- ❖ Szybki marsz lub bieg po obramowaniu piaskownicy;
- ❖ Przejście na czworakach zygakiem na odcinku 5 - 6 m między zatkniętymi chorągiewkami;
- ❖ Bieg 5 - 6 kroków do kosza z woreczkami;
- ❖ Rzut woreczkiem prawą i lewą ręką do obręczy leżącej na ziemi;
- ❖ Z rozbiegu, z odbiciem jednonóż przeskakiwanie murku zbudowanego z klocków o wysokości 30 - 50 cm.;
- ❖ Siad skrzyżny przy chorągiewce.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, s. 259)

Część III

1. Czytanie Nowego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem:

- Jak dzisiaj starałem się przestrzegać norm i zasad wynikających z Bożych Przykazań i społecznie przyjętych?

3. Zabawa ruchowa przy muzyce. Dzieci dostają krążki – „kierownice” i jeżdżą po sali. Na przerwę w muzyce szukają pustego garażu - obręczy. Dziecko, które nie znajdzie, odpoczywa jedną kolejkę.

CZERWIEC (tydzień III, dzień 5)

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Piątek: Wakacyjne eksperymenty.

Cel operacyjny: Dziecko przeprowadza eksperymenty z wodą i piaskiem

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna, kubek po jogurcie dla każdego dziecka, wiersz F. Dacy, J. P. Berube, *Na wakacje*.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Zabawa rozwijająca mowę: *Wakacyjna opowieść*.

Rozpoznawanie pokazywanych czynności związanych z wakacjami.

3. Zagadki pantomimiczne: *Zgadnij, co robię?*

Odgadywanie czynności związanych z wakacjami wykonywanych przez chętne dzieci.

4. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

5. Wprowadzenie w tematykę dnia.

6. Modlitwa poranna – *dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa*.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

2. Zabawa muzyczno - ruchowa: *Jedziemy nad morze*.

Nauczyciel włącza spokojną, relaksacyjną muzykę.

Dzieci wybierają się w podróż nad morze (dzieci unoszą w górę i opuszczają chustę animacyjną), kładą się na plaży (zajmują miejsce na chuście), oddychają świeżym, morskim powietrzem (głęboki wdech nosem i wydech ustami), opalają się na plaży, mając zamknięte oczy. Po chwili czują na sobie krople morskiej wody, otwierają oczy, siadają na chuście, opowiadają o swoich wrażeniach.

3. Eksperymentujemy z piaskiem i wodą.

- Wyjście na plac przedszkolny do piaskownicy. Każde dziecko otrzymuje kubek po jogurcie.
- Eksperymentowanie z suchym piaskiem: czy można zrobić babki z suchego piasku?

Co należy zrobić, by z piasku powstały babki? Ćwiczenia oddechowe: zdmuchiwanie z ręki ziarenek suchego piasku.

- Dzieci łączą się w pary, jedno dziecko z pary ma kubek wypełniony wodą przez nauczyciela.
- Eksperymentowanie z zastosowaniem piasku i wody. Porównywanie koloru, ciężaru i sypkości piasku suchego i mokrego, wyciąganie wniosków.
- Wdrażanie dzieci do cierpliwego oczekiwania na swoją kolej podczas zabawy.
- Swobodne zabawy w piaskownicy: dzieci podzielone na cztery grupy tworzą budowle z zastosowaniem dostępnego materiału. Poszanowanie prac innych, kulturalne zachowanie się podczas zabawy. Wybór najładniejszej budowli, nagrodzenie zwycięzców brawami.
- Powrót do sali, wykonanie czynności higienicznych – uwrażliwianie dzieci na dbałość o higienę osobistą.

4. Katecheza.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem – podsumowanie minionego tygodnia: jak starałem się dokonywać wyborów między dobrem a złem, za co powinienem przeprosić Pana Boga i innych ludzi?

2. O czym należy pamiętać podczas wakacji? Refleksje na podstawie wiersza F. Dacy, J. P. Berube: *Na wakacje*.

Panie Jezu, wakacje, to cudowna rzecz.

Jest się wolnym:

Każdego ranka można obmyślać

Swój dzień.

Można spotkać przyjaciół

I poznawać nowych.

Czego oczekujesz ode mnie, Panie,

W czasie tych wakacji?

Czy tylko tego,

Żebym roztaczał wokół siebie

Radość i przyjaźń?

Naucz mnie, Panie Jezu,

Nie zapominać o nikim,

Bo rodzice i inni dorośli

Też przecież potrzebują wakacji.

3. Swobodne zabawy na placu przedszkolnym.

CZERWIEC (tydzień III, dzień 1)

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Temat dnia: Wakacyjny wypoczynek.

Cel operacyjny: Dziecko planuje wakacyjny wypoczynek oraz zawiera go Panu Bogu.

Środki dydaktyczne: walizka (pudełko, kosz), gwizdek, różne zabawki, książki, nagrania z muzyką relaksacyjną, skakanka (linka), *Superzajęcia dla starszych*, wyd. RAABE; M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.1, WSiP, Warszawa 2006; E. Januchta, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2007; ilustracje przedstawiające las, góry, morze, wieś, łąkę, miasto; *Zabawy z chustą*, red. A. Wasilak, wyd. KLANZA, Lublin 2002; chusta animacyjna, piłeczki.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

Zabawa muzyczno - ruchowa „Pakujemy przedszkolną walizkę”.

Dzieci podzielone są na grupy w zależności od rodzajów rekwizytów. Każda grupa powinna mieć podobne rzeczy (jedna zabawki, druga - książki itp.).

Nauczyciel ustawia na środku walizkę (pudełko, kosz), w którą dzieci będą pakowały swoje rzeczy niezbędne na wakacje. Przy akompaniamencie ćwierćnutowym dzieci maszerują wokół walizki. W momencie pojawienia się powtarzającego się rytmu, nauczyciel wywołuje jedną z grup do zapakowania swoich rzeczy, pozostałe dzieci przykucają w wybranym przez siebie miejscu. Powrót do akompaniamentu marszowego - dzieci chodzą po sali. Akompaniament ćwierćnutowy. Nauczyciel wywołuje następną grupę dzieci do pakowania walizki.

UWAGA! Przypominamy o bezpieczeństwie zabaw nad wodą, korzystaniu z kąpeli tylko pod opieką osób dorosłych oraz o niebezpieczeństwie długiego przebywania na słońcu.

Zabawa ruchowa „Morska kąpiel”.

Nauczyciel dzieli salę na dwie części, kładąc na podłodze linkę lub rysując kredą linię. W jednej części sali znajduje się ląd (plaża), w drugiej woda. Dzieci stoją po jednej stronie linki i czekają na sygnał do kąpeli. Po usłyszeniu komendy: „kąpiel”, przeskakują przez linkę i naśladują „ochlapywanie się wodą” - wykonują duże ruchy rąk w górę i w dół. Jeśli pozwalają na to przedszkolne warunki (czysta, gładka podłoga), na następny gwizdek nauczyciela (ratownika) dzieci udają pływania - kładą się na podłodze, poruszają rękami i nogami, posuwając się do przodu. Mogą wykonywać te ruchy naprzemiennie na brzuchu i na plecach. Powtórny gwizdek oznacza zakończenie kąpeli. Dzieci wracają na brzeg i skaczą w miejscu, raz na jednej, raz na drugiej nodze, przechylając jednocześnie głowę na boki - „usuwają wodę z uszu”. Na zakończenie zabawy, „smarują się” nawzajem kremem do opalania, kładą się na plecach i opalają.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 70)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematyką tygodnia oraz tematem dnia dzisiejszego.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

Wyznaczenie dyżurnych, przydzielenie konkretnych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Uwielbienie Pana Boga za czas wakacyjnego odpoczynku. Zawierzenie Panu Bogu wakacyjnych planów, rodzinnych wyjazdów.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Oglądanie ilustracji przedstawiających różne formy wypoczynku. Wypowiedzi na temat ilustracji.

- Wyjaśnienie znaczenia słowa „wypoczynek”.
- Rozmowa na temat znaczenia wypoczynku dla każdego człowieka .

(Źródło: *Superzajęcia dla starszych*, wyd. RAABE, cz. 1, D 1, 13, s. 10 – 13).

2. Rozmowa kierowana. Każde z was, przez cały rok pracowało wytrwale. Po ciężkiej pracy wszystkim dzieciom należy się zasłużony wypoczynek. Takim odpoczynkiem dla dzieci są wakacje, a dla waszych rodziców urlop. Gdy będziecie wędrować, zwiedzać, biegać, bawić się – miejcie szeroko otwarte oczy i uszy: patrzcie i słuchajcie, ponieważ od patrzenia i słuchania „rodzi się” mądrość!

Powiedźcie proszę:

- Jak wasze rodziny zaplanowały ten czas?

Podkreślenie, że czas wakacji sprzyja umacnianiu więzi rodzinnych.

Niektóre dzieci spędzą wakacje w domu.

- W co można bawić się w domu podczas wakacji?
- O kim nie można zapomnieć podczas wakacji? (o Panu Bogu, modlitwie, uczestnictwie w niedzielnej Mszy Świętej). Zwrócenie uwagi na poprawne konstruowanie wypowiedzi.

3. Zabawa dydaktyczna „Gdzie dzieci pojedą na wakacje?”

Na tablicy wiszą ilustracje przedstawiające las, góry, morze, wieś, łąkę, miasto. Chętne dziecko wybiera jedną ilustrację, nie pokazując jej dzieciom. Następnie naśladuje czynności, jakie można wykonać, będąc na wakacjach w miejscu przedstawionym na ilustracji. Pozostała część grupy zgaduje, gdzie spędzi wakacje ta osoba.

(Źródło: *Szkola pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, s. 134)

4. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych z elementami metody Ruchu Rozwijającego W. Sherborn i C. Orffa – metoda ekspresji twórczej.

Część wstępna

1. Marsz w parach po sali przy muzyce. Reagowanie na sygnały nauczyciela.

- Hop - wyskok w górę
- Stop – zatrzymanie w miejscu

- Kółeczko – tworzenie dużego koła wiązane

2. Powitanie różnymi częściami ciała, najpierw według propozycji nauczyciela, potem według pomysłów własnych dzieci.

Część główna

- Dzieci w parach siadają tyłem do siebie, poznają wzajemnie swoje plecy. Następnie popychają się plecami na przemian – raz jedna, a raz druga osoba.
- **Pedałowanie.**
Dzieci dotykają się stopami i na przemian naciskają stopami. Potem wykonują pomost – do góry podnoszą nogi złączone stopami.
- **Na huśtawce.**
Dzieci trzymają się za ręce, wykonują przysiad. Raz kuca jedno, raz drugie dziecko.
- **„Masażysta”.**
Jedno dziecko leży na podłodze, a drugie masuje jego ciało. Po chwili następuje zmiana ról.
- **Relaks przy muzyce.**
W rytm tańczą wszystkie części ciała: najpierw ręce potem nogi, głowa, ramiona, biodra, i wreszcie całe ciało.
- **Taniec z woreczkami.**
Dzieci kładą woreczki na głowie. W rytm skocznej muzyki wykonują przysiady, podskoki i obroty z woreczkami na głowie.
- **Zabawa naśladowcza „W świecie robotów”.**
Wszystkie dzieci tańczą, naśladując roboty. Ruchy mechaniczne, sztywne. Gdy muzyka milknie, zatrzymują się w bezruchu.
- **Zabawa ruchowa ze śpiewem Ojciec Wirgiliusz.**
Wszyscy trzymają się za ręce w dużym kole i maszerują śpiewając. Na słowa: „hejże, dzieci, hejże ha...” wskazane przez nauczyciela dziecko wykonuje ruchy, reszta dzieci naśladuje je.
- **„Klej na podłodze”.**
Najpierw wszyscy „smarują klejem” stopy i dłonie, a potem kucają na podłodze. Jedno dziecko „przykleja się” do podłogi, drugie stara się je oderwać.
- **„Mostek”.**
Jedno dziecko z pary robi mostek, a drugie obchodzi ten mostek na czworakach, przechodzi pod mostkiem na czworakach.
- **„Zwijamy dywan”.**
Jedno dziecko kładzie się na dywan, a drugie turla je tak, jak się zwija dywan.

Część końcowa

1. Relaks przy muzyce. Wszyscy razem naśladują, jak chodzą słonie, jak poruszają się motyle, jak rosną kwiaty.

2. Marsz po kole – podziękowanie za współpracę, na akcent podajemy sobie ręce, wymieniamy uścisk dłoni, kłaniamy się nisko.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 71)

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

Próba przejścia wraz z dziećmi poprzez kolejne wydarzenia dnia. Podziękowanie Bogu za otrzymane w dniu dzisiejszym dobro i łaski.

Nawiązanie do sytuacji konfliktowych, które zaistniały. Zwrócenie szczególnej uwagi na potrzebę przeproszenia Boga Ojca za to, co było złe oraz tej osoby, której sprawiliśmy przykrość. Udzielenie pochwał i napomnień.

2. Zabawy z chustą animacyjną na świeżym powietrzu.

Przykłady zabaw:

„Karuzela” - uczestnicy trzymają za uchwyty naprężoną chustę na wysokości pasa. Śpiewając: Hej ho, hej ho, do pracy by się szło..., rytmicznie przekazują sobie chustę w prawą stronę. Zaczynają od bardzo powolnego śpiewania, stopniowo zwiększając tempo. Po pewnym czasie następuje zmiana i chusta wędruje w lewą stronę.

„Na morzu” - na chuście siedzi lub leży jedna osoba (może być kilka). Wykonuje gesty naśladujące pływanie. Pozostali wachlują chustą, robiąc małe, średnie, a potem duże fale.

„Namiot” - uczestnicy trzymają chustę jedną ręką, falując nią. Gdy chusta jest maksymalnie wysoko, robią jeden krok do środka, ciągną chustę za swoimi plecami. Przykucając siadają na jej brzegu. W ten sposób powstaje namiot, w którym można zaśpiewać razem piosenkę.

„Bilard” - grupa wachluje chustą, na której jest piłeczka. Ma ona wpaść do otworu znajdującego się na środku chusty.

„Sztorm” - na chustę wrzucamy lekkie przedmioty (piłeczki, zabawki). Podczas wachlowania nie mogą one spaść z chusty.

„Rybak i rybka” - uczestnicy stoją w kręgu trzymając brzeg chusty. Wybieramy dwie osoby, które przyjmują rolę „rybaka” i „rybki”. Rybak wchodzi na chustę i stara się złapać pływającą w wodzie rybkę. Bawiący się falują chustą, utrudniając w ten sposób zadanie rybakowi. Gdy ten złapie rybkę, następuje zmiana par.

„Pomnik” - uczestnicy dobierają się w pary. Jedna z nich tworzy pomnik (w tym czasie pozostali odwracają się). Na znak wszyscy oglądają pomnik (nie dotykając go), po czym tworzą taki sam. Prowadzący odsłania pierwowzór, a wszyscy sprawdzają, która para była najbliższą prawdy. Ona tworzy nowy pomnik.

„Tęcza” - uczestnicy trzymają chustę za uchwyty. Liczą do trzech podnosząc ją coraz wyżej. Na trzy prowadzący wymienia kolor znajdujący się na chuście. Osoby, które znajdują się naprzeciwko niego, szybko przebiegają pod chustą na drugą stronę i chwytają taki sam. Gdy prowadzący na trzy krzyknie tęcza, wszyscy zmieniają miejsce.

„Deszczowa chmura” - w oznaczonym rogu sali stoi 6 osób trzymających chustę – „deszczową chmurę”. Reszta grupy zajmuje miejsca po przeciwnej stronie. Na sygnał prowadzącego osoby z „deszczową chmurą” biegną w kierunku uciekających kolegów, próbując ich nakryć. Osoby schwyte powiększą „deszczową chmurę”.

„Zabawa z numerami” - uczestnicy zabawy trzymają chustę za uchwyty. Odliczają do czterech (każdy zapamiętuje swój numer). Na sygnał prowadzącego grupa porusza się krokiem dostawnym w lewo. Następnie prowadzący wywołuje numerki: od 1 do 4. Osoby nim oznaczone puszczają chustę i obiegają krążących w kierunku przeciwnym (w prawo), próbując jak najszybciej stanąć na swoje miejsce. Wygrywa ten, kto zrobi to pierwszy.

(Źródło: *Zabawy z chustą*, red. A. Wasilak)

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Temat dnia: Moje wakacyjne marzenia.

Cel operacyjny: Dziecko opowiada o swoich wakacyjnych marzeniach.

Środki dydaktyczne: M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, WSiP, Warszawa 2006; M. Ćwiek, B. Godzimirska, J. Wasilewski, *ABC. Książka pięciolatka. Przewodnik metodyczny ze scenariuszami zajęć*, cz. 2, WSiP, Warszawa 2006; gazety.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia:

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Anioła Stróża*.

Modlitwa do Anioła Stróża o opiekę nad dziećmi podczas pobytu na wakacjach.

5. Katecheza.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zapoznanie z cechami nowej pory roku – lata na podstawie oglądanych ilustracji.

Określanie cech charakterystycznych dla lata: pogoda słoneczna, długie dni, krótkie noce. Zachęcanie dzieci do obserwowania przyrody, bogactwa życia roślinnego.

2. Zabawa w słowa kojarzące się z latem.

Nauczyciel rzuca piłkę do wybranego dziecka, a ono podaje słowo, które kojarzy mu się z latem.

3. Zabawa z gazetami „Tratwa ratunkowa”.

Na podłodze rozłożone są gazety. Dzieci poruszają się swobodnie po sali. Na hasło nauczyciela „przyływ” – muszą schronić się na tratwach i utrzymać się na nich około minutę. Tratw jest niewiele i są za małe, aby pomieścić wszystkie dzieci. Jeśli więc ktoś stanie na podłodze, tonie. Wygrywa ten zespół, który uratował wszystkich szukających schronienia na tratwie. Dzieci

muszą ze sobą współpracować, wzajemnie się wspierać. Nie można nikogo odrzucać, spychać z trawy, gdyż wtedy zespół przegrywa.

(Źródło: *ABC książka pięciolatka. Przewodnik metodyczny ze scenariuszami zajęć*, cz. 2, s. 127)

4. Rozmowa na temat „Moje wakacyjne marzenia”.

Chętne dzieci opowiadają o swoich wakacyjnych marzeniach.

6. Zabawa muzyczno - ruchowa „Marzenia”.

Dzieci zajmują wygodną pozycję w wybranym miejscu sali. Kiedy muzyka jest spokojna, wyciszają się, myślą o czymś miłym, marzą. Kiedy usłyszą dynamiczny akompaniament, wstają i poruszają się po sali dowolnie. Powrót do spokojnej muzyki, siadają, kładą się i powracają do miłych myśli. Na zakończenie zabawy warto zapytać dzieci, o czym myślały.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 53)

6. Zabawa rozwijająca twórcze myślenie „Wkrótce wakacje”.

Dzieci siedzą w kole wraz z nauczycielem. Ich zadaniem będzie stworzyć opowiadanie o pogodzie wakacyjnej. Nauczyciel rozpoczyna opowiadanie, np. „W ciepły, letni poranek brat z siostrą wybrali się do lasu...”. Dalszy ciąg powinny opowiadać dzieci jedno po drugim. Gdy opowiadanie będzie gotowe, można spróbować opowiedzieć go jeszcze raz, ale śpiewając. Tym razem opowiadanie powinien rozpocząć także nauczyciel. Kolejne dzieci chętne do włączenia się w opowiadanie muzyczne, zgłaszają swoją gotowość poprzez podniesienie ręki. Należy zwrócić uwagę na swobodę muzycznej improwizacji.

(Źródło: *ABC książka pięciolatka. Przewodnik metodyczny ze scenariuszami zajęć*, cz.2, s.126)

7. Zabawa z elementem dramy „Wyrażamy uczucia mimiką”.

Dziecko stara się wyrazić swoje nastroje za pomocą mimiki i gestu. Wybrana osoba odgaduje nastroj prezentowany za pomocą mimiki i gestu przez pozostałe dzieci. Po rundce w kole, nauczyciel wybiera następnego dziecko.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, s. 26)

8. Wykonywanie pracy plastycznej „Wakacyjne marzenia” techniką kolażu.

- Zabawa „Z czym nam się kojarzy?”. Nauczyciel wymienia nazwę, np. morze. Dzieci wymieniają zjawiska, rzeczy, które kojarzą się z tą nazwą.

- Przypomnienie, na czym polega technika kolażu. Dzieci mają do wyboru różne materiały plastyczne, np. gazety, piasek, skrawki materiałów, itp.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

2. Zabawy na świeżym powietrzu.

CZERWIEC (tydzień III, dzień 3)

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Temat dnia: Pakujemy plecak.

Cel operacyjny: Dziecko wymienia rzeczy, które należy zabrać na wakacyjny szlak.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte; K. Właźnik *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, wyd. JUKA, Łódź 1996; *Superzajęcia dla starszych*, cz.1, wyd. RAABE; M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.1, WSiP, Warszawa 2006; B. Florczuk, P. Kaja, W. Żaba – Żabińska, Cz. Cyrański, *Sześciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny*, cz.1, wyd. MAC, Kielce 2004; bębenek.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 1).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia dzisiejszego.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień świętego Józefa.

Modlitwa skierowana do świętego Józefa z prośbą o Jego opiekę nad rodzinami.

5. Czytanie Starego Testamentu.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rozmowa z dziećmi na temat rzeczy, które należy zabrać do plecaka na wakacyjny szlak.

2. Grupowanie przedmiotów ze względu na ich przeznaczenie.

Nauczyciel przygotowuje kilka tac, na których umieszczone są różne przedmioty. Zadaniem dzieci jest pogrupowanie tych przedmiotów zgodnie z ich przeznaczeniem oraz uzasadnienie swojego wyboru.

3. Burza mózgów: „Jak bezpiecznie spędzić wakacje?”. Rozwijanie umiejętności logicznego, twórczego myślenia. Kształtowanie umiejętności oceniania zachowań pozytywnych i negatywnych u siebie i u innych oraz przewidywania ich konsekwencji.

4. Zapoznanie z przysłowiem *Żeby kózka nie skakała, to by nóżki nie zlamala.*

Próby wyjaśnienia jego znaczenia przez dzieci.

5. Rytmika.

Część III

1. Pogadanka na temat empatii.

Wyjaśnienie znaczenia słowa „empatia”.

2. Zabawa budująca empatię „Darujmy uśmiech”.

Dzieci siedzą w kręgu. Jedno z nich zostaje właścicielem uśmiechu, inne zachowują obojętny wyraz twarzy. Właściciel przekazuje uśmiech innemu dziecku („ściąga” go z twarzy i „rzuca” w stronę wybranego dziecka), natychmiast poważnieje, a nowy właściciel przekazuje swą radość kolejnemu dziecku.

3. Zabawa dramowa pt. „Rozmowa z kolegą”.

Przedstawianie scenek, podczas których dzieci mają za zadanie pocieszyć kolegę, który jest np. smutny. Dzieci kierują do niego słowa otuchy, zapewnienia o przyjaźni.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 1, s. 19)

4. Refleksja nad własnym postępowaniem.

5. Zabawy dzieci na placu zabaw - przypomnienie zasad właściwego zachowania się i bezpiecznego korzystania z urządzeń i sprzętu ogrodowego.

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Temat dnia: Czym można podróżować?

Cel operacyjny: Dziecko nazywa różne środki lokomocji.

Środki dydaktyczne: Pismo Święte; U. Smoczyńska – Nachtman, *Kalendarz muzyczny w przedszkolu*, WSiP; ilustracje różnych środków lokomocji; M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny dla nauczycieli*, cz. 2, WSiP, Warszawa 2006; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, wyd. JUKA, Łódź 1996; chorągiewki, krzeselka, woreczki, obręcze; B. Florczuk, P. Kaja, W. Żaba – Żabińska, Cz. Cyrański, *Sześciolatek. Bawię się i uczę. Przewodnik metodyczny dla nauczycieli*, cz.1, wyd. MAC, Kielce 2004.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmowa mająca na celu zapoznanie dzieci z tematem dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Najświętszego Sakramentu*

Modlitwa dziękczynna skierowana do Pana Jezusa za dar codziennego spotkania się z Nim obecnym w Najświętszym Sakramencie.

5. Czytanie Nowego Testamentu.

Część II

1. Zabawy dowolne. Przypomnienie o konieczności przestrzegania norm społecznie przyjętych.

Przebieg zajęcia:

1. Oglądanie ilustracji przedstawiających różne środki lokomocji.

- Nazywanie środków lokomocji,
- Naśladowanie odgłosów, jakie wydają,
- Omówienie zasad bezpiecznego korzystania ze środków lokomocji.

2. Rozmowa z dziećmi na temat podróżowania:

- Dlaczego ludzie podróżują?
- Czym można podróżować?
- Dokąd można podróżować?

3. Rozwijanie umiejętności twórczego myślenia, wypowiedzania się na określony temat, wzbogacanie słownictwa dziecka.

Zabawa słowna - **dokończ zdanie: Najbardziej lubię podróżować...**

4. Zabawa ruchowa „Podróżujemy”.

Dzieci maszerują w rytm tamburyna. Na hasło „ziemia” wybierają dowolny środek lądowy i naśladują ruchem jego sposób poruszania się. Analogicznie przy hasle „powietrze”, „woda”.

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 2, s. 107)

5. Zestaw ćwiczeń gimnastycznych tor przeszkód w ogrodzie.

1. Każdy rząd, z pomocą nauczycielki, przygotowuje dla siebie tor, a następnie w ustalonej kolejności ćwiczący pokonują przeszkody. Tory są jednakowe i jeśli dzieci pokonują przeszkody sprawnie, można wprowadzić współzawodnictwo w grupach (musi być taka sama liczba uczestników w obu rzędach).

- Na sygnał bieg pierwszych z rzędów do chorągiewki i okrążenie jej bez dotknięcia.
- Czworakowanie do krzeselka (leży na nim woreczek) i przejście pod nim pełzając.
- Wykonać dwukrotny rzut woreczkiem w górę i chwyt, a następnie położyć woreczek na krzeselku.
- Kilka kroków w biegu i skoki do obręczy: dwa skoki obunóż z obręczy do obręczy, skok rozkroczny do dwóch obręczy oraz dwa skoki obunóż z obręczy do obręczy. (Ćwiczenie powinno być uprzednio wyuczone).
- Bieg do linii mety (za linią mety dzieci ustawiają się tak, jak wspólnie z nauczycielką zostało ustalone).

Uwaga! Ażeby skrócić czas oczekiwania w kolejce, każde następne dziecko z rzędu rozpoczyna bieg, kiedy jego poprzednik kładzie woreczek na krzeselku.

Wygrywa grupa (jeśli między sobą współzawodniczyły), która pierwsza pokonała przeszkody na swoim torze.

Po zakończeniu ćwiczeń dyżurni sprzątajają sprzęt i przybory.

(Źródło: K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, s. 160)

Część III

1. Nauka piosenki: „Niech żyją wakacje”.

*Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las,
i niebo i słońce,
wolny swobodny czas.*

*Pojedzie z nami piłka
i kajak, i skakanka,
będziemy grać w siatkówkę
od samutkiego ranka.*

*Gorące, złote słońce
na ciemno nas opali,
w srebrzystej, bystrej rzece
będziemy się kąpali.*

*Niech żyją wakacje,
niech żyje pole i las,
i niebo, i słońce,*

wolny, swobodny czas.

(Źródło: U. Smoczyńska – Nachtman, *Kalendarz muzyczny w przedszkolu*, s. 131)

2. Tworzenie ilustracji ruchowej do piosenki. Zabawy przy muzyce.

3. Refleksja nad własnym postępowaniem.

4. Zabawy konstrukcyjne.

Temat tygodnia: Na wakacyjnym szlaku.

Temat dnia: Wakacyjne eksperymenty.

Cel operacyjny: Dziecko przeprowadza eksperymenty z wodą i piaskiem.

Środki dydaktyczne: E. Januchta, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2007; wiersz W. Badalskiej, *Wakacyjne rady; Kształtowanie twórczych postaw dzieci pięcio – sześciolletnich. Scenariusz zajęć*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2001; K. Właźnik, *Wychowanie fizyczne w przedszkolu*, wyd. JUKA, Łódź 1996; M. Walczak, D. Kręcisz, *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz.1, WSiP, Warszawa 2006; *Zabawy z chustą*, red. A. Wasilak, wyd. KLANZA, Lublin 2002; miska z wodą, chusta animacyjna, piłeczka, bębenek, kartki papieru, kredki, piaskownica, naczynia różnej wielkości, plastelina, przedmioty (np. kamień, spinacz, drewno, kulka metalowa, puszka aluminiowa, kostka do gry, klucz, piórko).

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Oglądanie czasopism, książek, albumów przedstawiających różne krajobrazy, gatunki drzew, kwiatów.

3. Zabawa słowna „Dokończ zdanie”.

Nauczyciel mówi początek zdania, dzieci dopowiadają jego koniec.

- Aby usłyszeć śpiew ptaków, musimy uważnie....
- Żeby zobaczyć ciekawe rośliny i zwierzęta, musimy uważnie...
- Las to mieszkanie wielu...
- W lesie zbieramy czarne..., czerwone... i jadalne...
- Żeby poczuć zapach kwiatów, musimy...

Uwrażliwianie dzieci na potrzebę poszanowania przyrody i troski o nią.

(Źródło: *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, s. 134)

3. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 1).

4. Wprowadzenie w tematykę dnia.

Krótką rozmową mającą na celu zapoznanie dzieci z tematyką dnia.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Modlitwa dziękczynna za dary i łaski otrzymane od Pana Jezusa w tym roku oraz przeproszenie go za złe zachowanie.

Część II

1. Zabawy dowolne .

Przebieg zajęcia:

1. Słuchanie wiersza W. Badalskiej „Wakacyjne rady”.

*Głowa nie jest od parady
i służyć ci musi dalej.
Dbaj więc o nią i osłaniaj,
kiedy słońce pali.*

*Płynie w rzece woda
chłodna, bystra, czysta.
Tylko przy dorosłych
z kąpieli korzystaj.*

*Jagody nieznane,
gdy zobaczysz w borze,
nie zrywaj! Nie zjadaj,
bo zatruć się możesz.*

*Urządzamy grzybobranie.
Jaka rada stąd wynika?
Gdy jakiegoś grzyba nie znasz,
nie wkładaj do koszyka.*

*Biegać boso - przyjemnie,
ale ważna rada:
idąc na wycieczkę,
dobre buty wkładaj!*

*Gdy w polu, w lesie czy za domem
wykopiesz jakiś dziwny przedmiot zardzewiały,
nie dotykaj go! Daj znać dorosłym!
Śmierć niosą groźne niewypały!*

2. Omówienie treści wiersza. Rozwijanie umiejętności wypowiedzania się na określony temat.

3. Zabawy doświadczalnie – badawcze.

Ćwiczenia wprowadzające:

Dzieci wyrażają swój nastrój poprzez kontakt z wodą, odpowiednio uderzając ręką w taflę wody znajdującej się w misce.

Zabawa ruchowa - przedstawienie wrażeń zmysłowych – ruchem.

Dzieci naśladują „wejście do zimnej wody”, „gorącej wody”, „dotknięcie lodu”, „kąpiel w rwącej rzece” itp.

Ćwiczenia werbalne:

Zabawa z wodą – określanie cech wody za pomocą techniki twórczego myślenia „Lista atrybutów” Np. : Woda jest...(jaka?).

Zastosowanie techniki tworzenia analogii:

Woda jest jak..., bo... Np. : Woda jest jak dziecko, bo jest niespokojna.

Woda jest jak wulkan, bo jest niebezpieczna.

(Źródło: *Kształtowanie twórczych postaw dzieci pięcio – sześciolletnich. Scenariusz zajęć*, s. 53)

„Zabawa w przelewaniu” – prawo zachowania objętości.

Wychowawca gromadzi w sali:

- Pojemniki różnej wielkości i kształtu: cylindryczne, kuliste, równoległościenne, stożkowe;

Podsumowanie obserwacji i wyciągnięcie wniosku: woda przybiera kształt naczynia, w którym się znajduje.

„Zabawa z wodą”

- Nauczyciel napełnia szklankę po brzegi wodą. Wybrane dziecko sprawdza, że szklanka jest pełna. Następnie wrzuca do szklanki szpilki.

Okazuje się, że w szklance można zmieścić pewną ilość szpilek, a woda nie wyleje się.

- Nauczyciel napełnia szklankę wodą i przykrywa ją kartką, po czym odwraca szklankę do góry dnem. Woda nie wylewa się.

- Nauczyciel bierze dwa lusterka. Na jedno wylewa kroplę wody i przykrywa go drugim lusterkiem. Podaje wybranemu dziecku i prosi, aby rozdzieliło lusterka.

Okazuje się, że są one mocno „sklejone” i, aby je rozdzielić, trzeba je rozsunąć.

Doświadczenia mogą powtarzać chętne dzieci. Zabawa trwa do wygaśnięcia zainteresowania.

Wykonanie doświadczenia na terenie przedszkolnym: stworzenie zamkniętego obiegu wody. Aby doświadczenie się udało musi być ciepły słoneczny dzień.

- Dzieci wychodzą na teren przedszkolny. Nauczyciel zabiera ze sobą szklankę. Odwraca ją do góry dnem i przykrywa nią trawę. Po pewnym czasie na ściankach naczynia zbierają się krople wody. (W trawie znajduje się woda, która wydobywa się na zewnątrz – paruje. Przykrywając trawę schwytaliśmy parę, która skropliła się na ściankach szklanki).

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 16)

Zabawa „Co pływa, a co tonie?”.

Nauczyciel stawia przed dziećmi miskę z wodą i prezentuje różne przedmioty (kamień spinacz, drewno, kulkę metalową, puszkę aluminiową, kostkę do gry, klucz, piórko). Dzieci próbują postawić tezę, które ze zgromadzonych przedmiotów utoną, a które będą utrzymywały się na powierzchni. Weryfikacja postawionych tezy.

Nauczyciel rozdaje dzieciom plastelinę. Każde dziecko lepi kulkę i wkłada ją do wody (kulka opada na dno). Następnie lepi z tej samej kulki plastelinową łódkę wg instrukcji nauczyciela. Umieszczenie łódek na wodzie (łódka pływa).

Od czego zależy to, czy plastelina tonie, czy też nie?

(Źródło: *Wesołe przedszkole pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, s. 13)

Wdrażanie dzieci do cierpliwego oczekiwania na swoją kolej podczas czynnego uczestnictwa w wykonywaniu doświadczeń.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem. Kształtowanie umiejętności dokonywania wyborów między dobrem a złem.

3. Zabawy w piaskownicy przedszkolnej. Badanie właściwości fizycznych piasku (suchego i mokrego).

- dotykanie, wąchanie piasku,

- wsypywanie piasku do różnych naczyń,

- badanie rozpuszczalności piasku w wodzie.

Wyciąganie wniosków:

Piasek jest gładki, bez zapachu, nie ma kształtu, przyjmuje kształt naczynia, w którym się znajduje, nie rozpuszcza się w wodzie.

4. Budowanie zamków z piasku w przedszkolnej piaskownicy. Wdrażanie do dbania o higienę osobistą.

(Źródło: *Szkoła pięciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 3, s. 140)

Tygodniowy plan pracy w ochronce - CZERWIEC, tydzień 4

Temat tygodnia: <i>Żegnaj ochronko</i>		Treści wychowawczo - dydaktyczne						
Dzień tygodnia	Temat dnia	Cel operacyjny	Obszar fizyczny	Obszar umysłowy	Obszar społeczny	Obszar kulturowy	Obszar moralny	Obszar religijny
Poniedziałek	<i>Mój najpiękniejszy dzień w ochronce - wspomnienia</i>	• Dziecko dzieli się swoimi przeżyciami z ochronki	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych	• Wypowiedzi dzieci na określony temat • Krzyżówki	• Werbalizowanie stanów emocjonalnych i uczuciowych	• Koncert – ulubione piosenki przedszkolne	• Zachęcanie do bycia przyjacielem dla innych ludzi • Refleksja nad własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Opatrzności Bożej
Wtorek	<i>Piosenka na wakacje</i>	• Dziecko śpiewa wakacyjną piosenkę	• Ćwiczenia poranne	• Historyjka obrazkowa • Rozwijanie spostrzegawczości i pamięci wzrokowo - słuchowej	• Zachęcanie do zabawy ze wszystkimi dziećmi	• Piosenka • Zabawy przy muzyce ilustrowane ruchem • Gra na instrumentach perkusyjnych	• Refleksja na własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Aniołów Stróżów • Katecheza
Środa	<i>Ostatni wspólny spacer</i>	• Dziecko uczestniczy we wspólnym spacerze po najbliższej okolicy	• Ćwiczenia poranne • Przypomnienie zasad bezpieczeństwa w czasie spaceru • Spacer		• Zabawy z chustą integracyjną	• Rytmika	• Refleksja na własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Św. Józefa • Czytanie Starego Testamentu
Czwartek	<i>Obdarowujemy się prezentami</i>	• Dziecko obdarowuje wybranego kolegę lub koleżankę przygotowanym	• Ćwiczenia poranne • Zestaw ćwiczeń gimnastycznych	• Opowiadanie	• Kształtowanie umiejętności wyrażania swoich uczuć	• Wykonywanie drobnych upominków	• Refleksja na własnym postępowaniem	• Modlitwa – dzień Najświętszego Sakramentu • Czytanie Nowego Testamentu

		przez siebie upominkiem						
Piątek	<i>Dziękujemy Panu Bogu za szczęśliwie przeżyty rok w ochronce</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Dziecko dziękuje Panu Bogu i ludziom za szczęśliwie przeżyty rok w ochronce 	<ul style="list-style-type: none"> • Ćwiczenia poranne • Zabawy na świeżym powietrzu 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadanie ulubionych bajek, baśni 	<ul style="list-style-type: none"> • Spotkanie integracyjne dzieci, rodziców i personelu przedszkola 	<ul style="list-style-type: none"> • Montaż słowno - muzyczny 	<ul style="list-style-type: none"> • Refleksja na własnym postępowaniem 	<ul style="list-style-type: none"> • Modlitwa – dzień Najświętszego Serca Pana Jezusa • Msza Święta na zakończenie roku szkolnego

CZERWIEC (tydzień IV, dzień 1)

Temat tygodnia: Żegnaj ochronko.

Temat dnia: Mój najpiękniejszy dzień w ochronce – wspomnienia.

Cel operacyjny: Dziecko dzieli się swoimi przeżyciami z ochronki.

Środki dydaktyczne: B. Florczyk, U. Stadnik, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła Sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2006; *Scenariusze zajęć dziennych z 6 – latkami*, red. U. Czerwińska, S. Dorszuk, cz. 3, wyd. Nowa Era, Warszawa; słupki, piłki do minikoszykówki, bębenek.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi ,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne.

- Zabawa orientacyjna „Na zakarowanej łące”

Dzieci swobodnie poruszają się po sali – łące. Gdy usłyszą hasło: „Dzieci zakarowane” zatrzymują się, przyjmują pozycję zwierzęcia lub owada, którego można spotkać na łące (bocian, konik polny). Poruszają się tak jak on. Na hasło: „Dzieci odkarowane” znów poruszają się swobodnie.

- Ćwiczenie tułowia „Kwiaty na leśnej łące”

Dzieci w siadzie klęcznym podpartym z głową przyciśniętą do kolan na hasło: „kwiaty rosną” wykonują powolny wyprost tułowia i głowy oraz unoszą ręce do góry. Na hasło: „Kwiaty więdną” powracają do pozycji wyjściowej.

- Ćwiczenia mięśni grzbietu „Ślimaki”

Dzieci kładą się na brzuchach z wyprostowanymi i złączonymi nogami. Na hasło: „Ślimak pokaż rogi” – unoszą głowę i ręce nad podłogę, a następnie przykładają zwinięte w pięstki dłonie do skroni. W czasie tego ćwiczenia łokcie są uniesione w górę. Na hasło: „Ślimak schowaj rogi” opuszczają ręce i głowę i chwilę leżą swobodnie na dywanie.

- Marsz parami „Spacer po leśnej łące”

Dzieci maszerują w parach po obwodzie koła wykonując jednocześnie głębokie wdechy i wydechy

(Źródło: *Szkoła Sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, s. 135 - 136)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wdrażanie do odpowiedzialnego pełnienia wyznaczonych zadań i dyżurów.

5. Wspólna modlitwa poranna – dzień Opatrzności Bożej.

Modlitwa dziękczynna . Wyrażenie Panu Bogu wdzięczności za szczęśliwie przeżyty czas w ochronce.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Rozmowa kierowana na temat moich najpiękniejszych dni w ochronce.

- Co najbardziej lubiłeś w ochronce?
- Co sprawiało ci największą radość?

2. Zachęcenie dzieci do wyrażania swoich stanów emocjonalnych i uczuciowych.

3. Zabawa – „Wycieczka do muzeum”.

Dzieci w dowolny sposób chodzą po sali. Gdy usłyszą dźwięk bębna zatrzymują się i mają wyobrazić sobie, że są posągami w muzeum. Odpowiednimi gestami i mimiką twarzy pokazują różne stany emocjonalne np. radość, smutek, złość.

4. Rozwiązywanie krzyżówki

Nauczyciel mówi dzieciom, że rozwiązywanie krzyżówek, rebusów i łamigłówek jest jedną z propozycji na wakacyjne dni. Dzieci podzielone na zespoły rozwiązują otrzymane od nauczyciela zadania. Po upływie wyznaczonego czasu reprezentant każdego zespołu odczytuje hasło krzyżówki. Hasło krzyżówki: „*Lubię lato*”.

Propozycja krzyżówki (dzieci rozwiązują krzyżówkę z pomocą nauczyciela):

Na tablicy przypięty jest diagram. Dzieci słuchają zagadek, odgadują rozwiązanie, wyszukują odpowiedni wyraz i umieszczają w diagramie. Litery czytane pionowo dają rozwiązanie.

1. Nosisz go latem na głowie.
2. Gdy masz słaby wzrok nosisz je na nosie.
3. Jest owadem, ma czarne kropki.
4. Lubisz nią grać z kolegami.
5. Świeci w nocy na niebie, ma kształt rogała.
6. Jeździsz nią na jednej nocy.
7. Rośnie w nim dużo drzew iglastych i liściastych.
8. Rozpoczyna się na literę L, ma długi, kolorowy ogon, puszczasz go na wietrze.
9. Świeci na niebie w dzień.

5. Koncert ulubionej piosenki przedszkolnej. Chętne dzieci śpiewają „na życzenie” swoje ulubione piosenki.

6. Ćwiczenia gimnastyczne „Zabawy z piłką”.

Część wstępna:

- zbiórka, przywitanie, podanie tematu i celu zajęć,
- zabawy bieżne

Dzieci ćwiczą w 3 – 5 – osobowych grupach bieganie po wyznaczonej trasie.

- zabawy bieżne „Wyścigi po skarby”,

Nauczyciel oznacza na boisku słupkami 5 baz i umieszcza w nich po 5 przedmiotów. Dzieci obiegając bazy zabierają przedmioty (jeden skarb) i jak najszybciej wracają na metę. Prowadzący mierzy czas biegu całego zespołu. Zatrzymuje stoper, gdy ostatni uczestnik dotrze do mety. Wygrywa drużyna, która ma najlepszy czas.

Część główna:

Dzieci są ustawione w rozsypce, każdy ma piłkę do minikoszykówki

- toczenie piłki wokół ciała w pozycji stojącej, w przysiadzie, w rozkroku – koźlując prawą i lewą ręką na przemian wykonują ósemki, w klęku
- przekładanie piłki z ręki do ręki między nogami, wokół bioder
- podrzucenie piłki: klaśnięcie nad głową, za plecami, pod piłką, dotknięcie podłogi a następnie złapanie piłki
- koźlowanie piłki wokół ciała na przemian prawą i lewą ręką: w pozycji stojącej, w przysiadzie, w klęku, odbicie piłki z przodu, tak by przeskoczyła między nogami do tyłu, odbicie jej w podobny sposób z tyłu
- koźlowanie piłki na przemian prawą potem lewą ręką: w miejscu przed sobą, z boku, na przemian wolno i szybko
- koźlowanie wysoko a następnie coraz niżej i niżej aż piłka przestanie się odbijać

Część końcowa:

- sprzątanie piłek

Zabawa „Musztra”

- dzieci maszerują dokoła placu. Na sygnał wykonują 3 kroki do przodu i 1 krok do tyłu
 - dzieci w marszu wykonują swobodne skłony do przodu, wolno się wyprostowują i lekko wyginają tułów do tyłu
 - wolne i swobodne oddychanie podczas marszu
- (Źródło: „Scenariusze zajęć dziennych z 6 – latkami”, cz. 3, s. 213 - 214)

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- W jaki sposób odnosiłem się dzisiaj do innych?
- Czy uważnie słuchałem, gdy inni mówili?

2. Zabawy manipulacyjno - konstrukcyjne.

CZERWIEC (tydzień IV, dzień 2)

Temat tygodnia: Żegnaj ochronko.

Temat dnia: Piosenka na wakacje.

Cel operacyjny: Dziecko śpiewa wakacyjną piosenkę.

Środki dydaktyczne: B. Florczyk, U. Stadnik, W. Żaba – Żabińska, *Szkoła Sześciolatka. Przewodnik metodyczny*, cz. 4, wyd. MAC EDUKACJA, Kielce 2006; *Piosenki dla przedszkolaków*, red. J. Stecewicz, wyd. M. Rożak, Gdańsk 1999; janczary, trójkąt, instrumenty perkusyjne, obrazki do historyjek, krążki kolorowe, chorągiewki – czerwona, zielona.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolnie zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Aniołów Stróżów*

Modlitwa do Aniołów Stróżów o opiekę nad dziećmi i ich rodzinami w czasie wakacji.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zagadka.

Czy wiesz jaka to pora roku

Zwie się pośród ludzi,

Gdy słońko późno spać idzie

A wcześniej się budzi. (lato)

Lato to jedna z czterech pór roku w przyrodzie. Charakteryzuje się najwyższymi temperaturami powietrza w skali roku. W świecie roślin jest to okres dojrzewania nasion i owoców, a w świecie zwierząt jest to okres wydawania na świat nowego pokolenia i przygotowania do samodzielnego życia.

Lato rozpoczyna się od 22 czerwca i trwa do 23 września.

2. Zabawa w skojarzenia: Z czym kojarzą się wam wakacje?

Wakacje kojarzą mi się z ... (morzem, górami, gorącym słońcem, kąpielą w rzece itd.)

3. Zabawa ruchowa – „Pociąg”

Dzieci śpiewają piosenkę: „Jedzie pociąg z daleka”, wybrane dziecko – konduktor śpiewa:

*...trudno, trudno to będzie
tyle ludzi jest wszędzie...
niech więc wsiada grupa ta
która imię ma na „A”.*

Do pociągu wsiadają dzieci, których imię rozpoczyna się na głoskę A.
Dzieci śpiewają drugi raz tą samą zwrotkę, a nauczyciel refren np.

*trudno, trudno to będzie
tyle ludzi jest wszędzie...
niech więc wsiada grupa ta
która poda wyraz na A.*

4. Rozwijanie spostrzegawczości i pamięci wzrokowo – słuchowej poprzez układanie historyjki obrazkowej.

a) Historyjka obrazkowa pt. „Rzeka”.

Zbliżał się czas urodzin babci Zosi. Paweł i Gosia wraz z rodzicami, jak co roku, pojechali na urodziny do babci. W trakcie przyjęcia Paweł wpadł na pomysł, żeby popływać w pobliskiej rzece. Swoim pomysłem podzielił się z Gosią. Dzieci nic nie mówiąc rodzicom wyszły z domu i poszły nad rzekę. Na miejscu dzieci zauważyły tablicę informacyjną o zakazie kąpieli. Paweł mimo zakazu namawiał Gosię do wejścia do wody. Gosia bojąc się kąpieli w rzece zaczęła płakać. Jednak Paweł nie zwracając uwagi na lzy siostry nie zrezygnował ze swojego pomysłu i skoczył do wody. Nagle po przepłynięciu kilku metrów zaczął tonąć i wołać o pomoc.

W czasie opowiadania historyjki nauczyciel pokazuje dzieciom obrazki:

- 1 obrazek: Paweł i Gosia idą nad rzekę.
- 2 obrazek: Paweł wskakuje do rzeki.
- 3 obrazek: Paweł woła o pomoc.
- 4 obrazek: Zabawy dzieci w wesołym miasteczku

- Dzieci układają obrazki według odpowiedniej kolejności,
- Dzieci wskazują obrazek, który nie pasuje do opowiadania,
- Dzieci oceniają postępowanie bohaterów historyjki,
- Dzieci wyciągają wnioski z historyjki obrazkowej,
- Dzieci same tworzą zakończenie historyjki.

lub

b) Historyjka obrazkowa pt. „Na jezdni”.

Artur na imieniny dostał od swojej cioci nową, kolorową piłkę. Z niecierpliwością czekał na chwilę, kiedy będzie mógł pochwalić się nią swojemu najlepszemu koledze Grzeskowi. Chłopcy po powrocie ze szkoły wybrali się na plac przy bloku. Wkrótce okazało się, że jest za mało miejsca do gry w piłkę. Grzesiek zaproponował Arturowi, aby przenieśli się na trawę obok jezdni. Nagle Artur tak kopnął piłkę, że wpadła na ruchliwą ulicę. Grzesiek wybiegł na ulicę i nie zauważył nadjeżdżającego samochodu. Samochód potrafił Grzeska.

W czasie opowiadania historyjki nauczyciel pokazuje dzieciom obrazki:

- 1 obrazek: Artur i Grzesiek grają w piłkę na placu przy bloku
- 2 obrazek: Chłopcy idą na trawnik koło jezdni
- 3 obrazek: Artur kopie piłkę, która wpada na ulicę
- 4 obrazek: Grzesiek biegnie za piłką
- 5 obrazek: Grzesiek leży na ulicy potrącony przez samochód
- 6 obrazek: Rodzina idąca do kościoła

- Dzieci układają obrazki według odpowiedniej kolejności,
- Dzieci wskazują obrazek, który nie pasuje do opowiadania,
- Dzieci oceniają postępowanie bohaterów historyjki,
- Dzieci wyciągają wnioski z historyjki obrazkowej,
- Dzieci same tworzą zakończenie historyjki.

5. Gra na instrumentach perkusyjnych

- Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy: „jeże”, „misie”, „zające” i „dzięcioły”. Dzieci „jeże” trzymają bębny, „misie” grzechotki, „zające” talerze. Dzieci na sygnał wydany przez nauczyciela grają na odpowiednich instrumentach.

6. Zabawy w kącikach zainteresowań.

Część III

1. Katecheza.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- Jak uczestniczyłem we wspólnych zabawach?
- Czy dzieliłem się z innymi zabawkami?

3. Wakacyjna piosenka: „Mój kolego z przedszkola”

Dzieci siedzą w kole po turecku. Do środka koła nauczyciel zaprasza chłopca i dziewczynkę. Dziewczynka trzyma trójkąt, chłopiec – janczary.

*I. Mój kolego z przedszkola ma po siedem lat - dzieci śpiewając kołyszają się lekko
w obie strony*

Tak, tak, tak, - 3 razy klaszczą, a dziewczynka 3 razy uderza w instrument

śmieje się do nas świat

Tak, tak, tak, - klaszczą + trójkąt

Czeka szkoła

Mój kolego z przedszkola

Miło było cię znać

Tak, tak, tak - klaszczą + trójkąt

Ale żegnać się czas

Tak, tak, tak, - klaszczą + trójkąt

Wola szkoła.

Ref: *W przedszkolu było super*

Na sto dwadzieścia dwa

powtórzyć chciałbym tamte dni

jeszcze jeden raz – wszyscy klaszczą, dziewczynka i chłopiec grają na instrumentach

II. *Koleżanko z warkoczem*

To już ostatni dzień – dzieci śpiewając kołyszą się lekko w obie strony

Tak, tak, tak – klaszczą a chłopiec 3 razy uderza w instrument

Może spotkamy się

Tak, tak, tak – klaszczą + janczary

Może nie

Koleżanko z warkoczem

Smutno trochę mi jest

Tak, tak, tak – klaszczą + janczary

Że nie zobaczę cię

Tak, tak, tak – klaszczą + janczary

Jak co dzień.

(Źródło: *Piosenki dla przedszkolaków*, red. J. Stecewicz, s. 102 – 103)

4. Zabawy na placu zabaw.

Temat tygodnia: Żegnaj ochronko.

Temat dnia: Ostatni wspólny spacer.

Cel operacyjny: Dziecko uczestniczy we wspólnym spacerze po najbliższej okolicy.

Środki dydaktyczne: T. Staniszewski, *Zabawy i gry ruchowe w parku i w lesie*, w: *Wychowanie Przedszkolne*, Nr 3/2003; W. Badalska, *Wycieczka do lasu*, w: *Wychowanie Przedszkolne*, Nr 3/2003.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (patrz dzień 1).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Świętego Józefa

Modlitwa prośby do Świętego Józefa, aby był naszym Przewodnikiem w drodze do nieba.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa „Iskierka”.

Wysyłanie „iskierki”(lekki uścisk dłoni), kto poczuje taki uścisk, podaje iskierkę dalej w prawo. Przesyłaniu iskierki towarzyszy piosenka: „Biegnie iskra wesoła dookoła koła, zawołajmy raz, dwa, trzy – starszaki – to my” (na słowa „starszaki – to my”, wszyscy unoszą w górę złożone ręce).

2. Rytmika.

3. Przygotowanie do spaceru - przypomnienie zasad bezpieczeństwa.

4. Wyjście na spacer po okolicy.

Część III

1. Czytanie Starego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- Jak zachowywałem się dzisiaj podczas spaceru?
- Czy dziękuję Panu Bogu za dzieło stworzenia?

- Czy dbam i szanuję otaczającą mnie przyrodę?

3. Zabawy z chustą integracyjną na świeżym powietrzu.

Dzieci przyjmują na siebie rolę wybranego zwierzęcia np. wiewiórki, niedźwiedzia, zająca, ptaka, sarny. Nauczyciel zaprasza do zabawy kolejne grupy zwierząt pokazując obrazek z napisem: ptaki, zające, wiewiórki itp. Dzieci odczytują napis. Pod chustą przebiegają kolejno wywołane przez nauczyciela grupy zwierząt np.: pod chustą przebiegają tylko te zwierzęta, które fruważ, pod chustą przebiegają tylko te zwierzęta, które nie potrafią fruwać, pod chustą przebiegają tylko te zwierzęta, które skaczą.

Nad lasem zaczął wiać wiatr o różnej sile. Dzieci pokazują siłę wiatru ruchem chusty. Próbuje naśladować jego dźwięki. Wcześniej odczytują napis wskazany przez nauczyciela.

WIATR WICHER WIATEREK

Silny wiatr potrafił liście z drzew. Dzieci układają się na chuście. Następnie unoszą ją do góry i falują z różnym nasileniem obserwując wirujące liście. Nauczyciel prosi, by spośród liści leżących na chuście wybrały te, które pasują do określonego drzewa. Prawidłowe nazywanie drzew, przeliczanie, określenie kształtów i kolorów.

(Źródło: W. Badalska, *Wycieczka do lasu*, w: *Wychowanie Przedszkolne*, Nr 3/2003, s. 63)

4. Zabawa „Pościg za nauczycielką”.

Dzieci gonią swoją nauczycielkę, która ma własny system obronny. Polega on na tym, że jeżeli w czasie ucieczki nauczycielka zatrzyma się i obejrzy, to wszyscy goniący też muszą się zatrzymać i dotknąć jakiegoś drzewa. Kto tego nie zrobi wycofuje się na koniec grupy i kontynuuje zabawę. Dziecko, które dotknie nauczycielkę zdobywa 1 pkt. Wycofuje się na koniec grupy i bawi się dalej. Wygrywa ten, kto zdobędzie najwięcej punktów.

Odmiana zabawy:

Dziecko, które dotknie uciekającą nauczycielkę staje się osobą uciekającą.

(Źródło: T. Staniszewski, *Zabawy i gry ruchowe w parku i w lesie*, w: *Wychowanie Przedszkolne*, Nr 3/2003, s. 58)

CZERWIEC (tydzień IV, dzień 4)

Temat tygodnia: Żegnaj ochronko.

Temat dnia: Obdarowujemy się prezentami.

Cel operacyjny: Dziecko obdarowuje wybranego kolegę lub koleżankę przygotowanym przez siebie upominkiem

Środki dydaktyczne: *Vademecum katechety. Metody aktywizujące*, red. Z. Barciński, Kraków – Lublin 2006; ks. J. Stala, s. W. Dryl, *Kocham Cię, Jezu*, Tarnów 2001; D. Kudła, *Bawmy się razem. Zabawy i śpiewy integracyjne*, w : *Wiadomości przedszkolaka*, Nr 11/2006.; karton, paski papieru, cukierki, celofan; H. Woźniak, *5 – latki. Poznanie środowiska przyrodniczego, społecznego*, Zakład Wydawnictw i Reklamy „IWANOWSKI”, Płock 1995; płyty CD.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne - taniec integracyjny „Łaska”

Idziemy przez życie - 16 kroków rytmicznej przeplatanki w lewo zaczynając od skrzyżowania prawej nogi przed lewą.

Prośba o łaskę – 4 kroki do środka koła z uniesieniem rąk do góry.

Przyjęcie daru – 4 kroki do tyłu z opuszczeniem rąk.

Radość z daru – dwa dostawne kroki w prawo.

Dzielenie się radością – w 4 krokach obrót przez prawe ramię (lewa ręka z tyłu na plecach, prawą ręką zataczamy przed sobą krąg).

(Źródło: *Vademecum katechety metody aktywizujące*, red. Z. Barciński , s. 185)

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – dzień Najświętszego Sakramentu.

Modlitwa dziękczynna za dar Eucharystii, kapłaństwa, za siostry, które nas uczyły i wychowywały i za wszystkich tych, których Bóg postawił na naszej drodze w czasie pobytu w ochronce.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa „Zapraszamy do kręgu”

Każde dziecko po kolei wchodzi do koła i kłania się (ukłon nie może się powtórzyć), reszta klaszcze i recytuje wierszyk: „Mało nas, mało nas, a ty ...(imię) choć do nas”.

2. Słuchanie opowiadania pt. „Zabawki Pawła”.

Paweł miał pociąg elektryczny, który pędził po torach i gwizdał na zakręcie. Podszedł do Pawła Wojtek i chciał pobawić się z kolegą. Lecz Paweł krzyknął: Nie! To jest moja zabawka i dla siebie ją mam!” Więc Wojtek odszedł od Pawła i Paweł został sam. Potem Paweł bawił się

piłką. Podbiegła Kasia z Olą i zapytały: „Możemy pograć z Tobą?” „Nie!” – odpowiedział Paweł. „To jest moja piłka, mam ją dla siebie”. Więc dziewczynki odeszły i Paweł został sam. Paweł też miał konia na biegunach. Kołysał się na nim i bujał jak w obłokach. Tomek też chciał wskoczyć na konia i pobujać się w obłokach. Lecz Paweł krzyknął: „Nie! Koń jest mój i ja będę się nim bawił!”. Odszedł, więc Tomek i Paweł został sam. Wszystkie zabawki leżały koło Pawła: kolorowa piłka, pociąg elektryczny i koń na biegunach. A on stał smutny wśród zabawek i ocierał łzy.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Dlaczego Paweł był smutny?
- Dlaczego dzieci odchodziły od Pawła?
- Co Ty zrobiłbyś na miejscu Pawła?
- Czego nas uczy historia Pawła?

(Źródło: ks. J. Stala, s. W. Dryl, *Kocham Cię, Jezu*, s. 145 – 146)

4. Masaż relaksujący.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko siedzi po turecku odwrócone tyłem do kolegi, a drugie wykonuje masaż relaksujący:

Idą słonie – oklepywanie pleców dłońmi

Idą konie – oklepywanie piąstkami pleców

Panienki na szpilkach – stukanie palcami środkowymi

Z gryzącymi pieseczkami – szczypanie po bokach

Pan z laseczką – naciskanie jednym palcem

Płynie rzeka – zakola całymi dłońmi

Świeci słońce – szeroko rozstawionymi palcami obu dłoni

Pada deszczyk – opuszkami palców

Czuję dreszczyk – łaskotanie po bokach.

(Źródło: D. Kudła, *Bawmy się razem. Zabawy i śpiewy integracyjne*, w: *Wiadomości przedszkolaka*, Nr 11/2006, s. 9 – 10)

5. Wykonanie upominku „Słodki prezent”.

Dzieci wycinają koło. Do koła „promieniście” przyklejają jednym końcem paski papieru. Końce pasków doklejają w to samo miejsce tworząc pętelkę. Tworzy się kwiatek z płatkami z pasków. Na środek (miejsce spotkania wszystkich pasków) przyklejamy pralinę. Pakujemy w celofan.

6. Kształtowanie umiejętności wyrażania swoich uczuć w czasie obdarowywania się prezentami.

7. Ćwiczenia gimnastyczne „Spotkanie przyjaciół” - metoda R. Labana

- **Marsz** dzieci w rytm muzyki w dowolnym kierunku.
- **Wycucie własnego ciała „Powitanie”.**
- **Adaptacja ruchów własnych do ruchów partnera „Przywitanie przyjaciół”.**
Dzieci tańczą w parach. Na przerwę witają się między sobą.
- **Adaptacja ruchów własnych do ruchów partnera „Lustro”.**
Dzieci siedzą. Odbicie lustrzane – naśladowanie ruchów kolegi – przyjaciela.
- **Rozwijanie wycucia płynności ruchów „Malowanie obrazów”.**
Dzieci dostają chustki pędzle. Malują obraz swojego przyjaciela (muzyka: dźwięki urywane - kropki, ciągłe - ruchy ciągłe).

- Wycucie przestrzeni „Oglądanie obrazu”.
Dzieci oglądają obraz. Podnoszą go wysoko (dźwięki wysokie), nisko (dźwięki niskie), przed sobą - dźwięki w rejestrze niskim (chustka – obraz).
- **Wycucie ciężaru ciała „Wesoły taniec”.**
Kłęk prosty. Dzieci cieszą się, że namalowały obraz. Gdy gra muzyka cicha ręce tańczą delikatnie, powoli, ostrożnie, muzyka głośna – ruchy są bardziej zdecydowane (chusta w jednej ręce).
- **Adaptacja ruchów własnych do ruchów partnera „Chory kolega – przyjaciel”.**
Dzieci dobierają się parami. Jeden z przyjaciół złamał nogę i należy go przenieść powoli przesuwając.
- **Wycucie ciężaru ciała „Przejsie po moście”.**
Dzieci przechodzą po moście (ułożony z chustek). Uważają, żeby nie wpaść do wody. Gdy grają niskie dźwięki – pochylają się w prawą stronę, wysokie – lewą stronę.
- **Adaptacja ruchów własnych do grupy „Pociągi”.**
Po przejściu przez most dzieci wsiadają do pociągu i jadą na urodziny przyjaciela. Dzieci siedzą jeden za drugim i powoli przesuwiają się.
- **Wycucie przestrzeni „Radość”.**
Po przyjściu na miejsce, dzieci skaczą przy muzyce.
- **Adaptacja ruchów własnych do ruchów partnera „Pożegnanie”.**
Przyjaciele się żegnają, na różne sposoby.
- **Marsz „Powrót do domów”.**
Dzieci maszerują do własnych domków.

(Źródło: H. Woźniak, *5-latki. Poznanie środowiska przyrodniczego, społecznego*, s. 17 – 18)

Część III

1. Czytanie Nowego Testamentu.

2. Refleksja nad własnym postępowaniem.

- Czy potrafię dzielić się z innymi tym, co posiadam (zabawkami, słodyczami)?

- Czy szanuję rzeczy otrzymane od innych w prezencie?

3. Zabawy w ogrodzie przedszkolnym.

CZERWIEC (tydzień IV, dzień 5)

Temat tygodnia: Żegnaj ochronko.

Temat dnia: Dziękujemy Panu Bogu za szczęśliwie przeżyty czas w ochronce.

Cel operacyjny: Dziecko dziękuje Panu Bogu i ludziom za szczęśliwie przeżyty rok w ochronce.

Środki dydaktyczne: A. Olszewska, *Pożegnanie przedszkola w: Uroczystości w przedszkolu*, wyd. BEA, Toruń 2004; K. Kalita – Czyż, *Wiadomości Przedszkolaka*, Nr 1/2007.

Przebieg dnia

Część I

1. Schodzenie się dzieci i powitanie:

- przeżegnanie się wodą święconą,
- pochwalenie Pana Boga,
- przywitanie się z nauczycielem i dziećmi,
- rozmowy indywidualne z dziećmi,
- zabawy dowolne zainicjowane przez dzieci.

2. Ćwiczenia poranne (*patrz dzień 1*).

3. Wprowadzenie w tematykę dnia.

4. Wspólna modlitwa poranna – *dzień Najświętszego Serca Pana Jezusowego*.

Modlitwa prośby, aby Jezus otoczył swoim błogosławieństwem i opieką wszystkich tych, których spotkaliśmy w ciągu całego roku w ochronce.

Część II

1. Zabawy dowolne.

Przebieg zajęcia:

1. Opowiadanie przez dzieci ulubionych bajek i baśni.

2. Zabawa pantomimiczna „Podróż”.

Dzieci pokazują ruchem wydawane przez nauczyciela polecenia:

- przedzieranie przez krzaki,
- podnoszenie ciężkich kamieni,
- przeskoki przez kałuże,
- przechodzenie po kłujących kamykach,
- przejście przez niski tunel,
- przejście przez błoto.

3. Konkurs wiedzy „Witajcie w naszej bajce”.

Dzieci odpowiadają na pytania. Podnoszą lizak z numerem prawidłowej odpowiedzi.

Nauczyciel czyta dzieciom pytania i trzy odpowiedzi. Zadaniem dzieci jest wybrać prawidłową odpowiedź, zapamiętać ich numer - który pokażą za pomocą lizaka. Czasami będzie to jedna odpowiedź, dwie, nawet trzy. Jeżeli dzieci uznają, że odpowiedź pierwsza jest dobra podnoszą lizak z cyfrą 1, jeżeli druga to lizak z cyfrą 2 itd. Jeżeli będą dwie dobre odpowiedzi, wtedy podnoszą ich numery. Za każdą prawidłową odpowiedź otrzymują 1 punkt.

Pytanie 1.

Jak wyjaśnić imię Królowa Śnieżka?

1. Lubiała bawić się w śniegu.
2. Piła dużo mleka białego jak śnieg.
3. Miała skórę białą jak śnieg.

Pytanie 2.

Jak mieli na imię bohaterowie bajki „Królowa Śniegu”?

1. Jaś i Małgosia.
2. Gerda i Kay.
3. Maja i Gucio.

Pytanie 3.

Która z bajek uczy nas, że nie można ufać nieznanym?

1. Czerwony Kapturek
2. Królowa Śniegu
3. Królewna Śnieżka

Pytanie 4.

Kogo obdarzyła prawdziwą przyjaźnią Calineczka?

1. Jaskółkę
2. Mysz
3. Ropuchę

Pytanie 5.

Jaka cecha charakteru jednej ze świnek uratowała życie pozostałym świnkom w bajce „Trzy świnki”?

1. Łakomstwo
2. Pracowitość
3. Lenistwo

Pytanie 6.

Kto został ukarany za swoją chciwość?

1. Czerwony Kapturek.
2. Małgosia z bajki „Jaś i Małgosia”
3. Starucha z bajki „O rybaku i złotej rybce”

Pytanie 7.

Co otrzymali po ojcu synowie Młynarza w bajce „Kot w butach”

1. Najstarszy - młyn, średni – osła, najmłodszy – kota
2. Najstarszy – psa, średni – kota, najmłodszy – kurę
3. Najstarszy – zamek, średni – pola, najmłodszy – kota

Pytanie 8.

Na ile lat zapadli w sen Śpiąca Królewna i jej dworzanie?

1. 3 lata
2. 10 lat
3. 100 lat

(Źródło: K. Kalita – Czyż, *Wiadomości Przedszkolaka*, Nr 1/2007, s. 13 – 14)

4. Montaż słowno – muzyczny „ Pożegnanie przedszkolaków”

(3-latki: dzieci w fartuszkach, ze smoczkami na szyi i lalkami, miskami pod pachą, na środku sali rozstawione leżaczki z poduszkami).

Narrator:

Cóż to za hałas taki?

3-latki:

Przyszły nowe przedszkolaki.

Narrator:

Mały Oskar się buntuje,

Ola z mamą dyskutuje,

Jasiu nie chce,

Paweł krzyczy,

Płacze Jola...

Dziecko 1:

Mamo, nie chcę do przedszkola!

Narrator:

W oczach błyszczą łez kropelki,

Wszędzie słyhać lament wielki.

Dziecko2:

Mamo, nie chcę zostać sama!

Gdzie jest mama?

Moja mama!

Narrator:

Siostra dwoi się i troi, by maluchy uspokoić,

Głaszcze główki i wyciera małe oczka,

Nawet komuś dała smoczką,

Potem wszystkie utuliła i kołderką je okryła.

I tak było przez dni kilka,

Aż nastąpiła ważna chwilka.

3-latki:

Siostry dzieci przekonały,

że je bardzo pokochały.

I ucichły wszystkie smutki,

Za to słyhać wszędzie nutki.

(Piosenka z repertuaru dla grupy trzylatków; śpiewają wszystkie dzieci)

Narrator:

I tak było aż do lata, gdy zaczęły się wakacje,

Przyszły dzieci do swej sali i zabrały swe poduszki,

Popatrzyły na leżaki i tak rzekły:

3-latki:

Nie potrzebne nam są już leżaki,

Niech tu przyjdą inne, młodsze przedszkolaki!.

(4-latki: wózki, taczki, samochody na sznurkach; dzieci bawią się na dywanie).

Narrator:

*I znów wrzesień - wrzesień to jesień,
No i przyszły przedszkolaki,
tylko jakieś większe takie...
nikt nie płacze, nikt nie tupie...*

4-latki:

Już jesteśmy w drugiej grupie.

Dziecko 3:

Wszyscy mamy 4 – lata!

Dziecko 4:

A mnie przyprowadził tata.

Dziecko 5:

Teraz mamy nową salę

4-latki:

No i nie płaczemy wcale.

Narrator:

I jest jeszcze jedna sprawa...

4-latki:

Po obiedzie znów zabawa!

Narrator:

*Na leżakach są poduchy.
Co wy na to?*

4-latki:

Cześć maluchy!!!

Dziecko 3:

*Takie czterolatki to już całkiem duże dzieci,
Chce przykładem każde świecić.*

Dziecko 4:

*Na zajęciach odpowiada
I obiadek cały zjada.*

Dziecko 5:

*Uczy się i bawi stale,
Po zabawie sprząta salę.
Ładnie tańczy, ładnie śpiewa,
Chociaż się czasami gniewa...
(Piosenka z repertuaru grupy czterolatek; tańczą i śpiewają wszystkie dzieci)*

(Pięciolatki: puzzle, gry, klocki; dzieci bawią się przy stoliku)

Narrator:

Kto to taki?

5-latki:

Jak to, kto to? Przedszkolaki!

Dziecko 6:

Kiedy człowiek ma 5 lat

Wtedy chce poznawać świat.

Dziecko 7:

*Więc przychodzi do przedszkola,
żeby się nauczyć wiele.*

Dziecko 8:

Tutaj zawsze jest weselej!

Tu są tańce i rytmika,

Komputery i spacer.

Dziecko 6:

Bo gdy człowiek ma 5 lat,

Wtedy chce poznawać świat.

Dziecko 7:

Więc zadaje setki pytań,

Szuka na nie odpowiedzi

I zajęcia pilnie śledzi.

Dziecko 8:

Czasem trochę się krępuje,

Ale pięknie występuje.

Na konkursach i przeglądach,

Każdy chętnie go ogląda.

Narrator:

Bo gdy ktoś już ma 5 lat,

To zna całkiem dobrze świat.

(taniec z repertuaru grupy pięciolatków, np. poleczka).

(6-latki: globus, podręczniki, komputer – zabawka; dzieci siedzą przy stoliku).

Narrator:

I znów minął roczek cały,

Znów tu dzieci zawitały...

6 – latek:

To był dla nas ważny rok,

Do przyszłości wielki krok.

Dziecko 9:

*Każdy z nas już zna literki.
Umie czytać, zna cyferki.*

Dziecko 10:

*Wiemy, gdzie jest Ameryka,
I dlaczego zegar tyka.*

Dziecko 11:

*Ile jest miesięcy w roku,
Ile na metr wchodzi kroków.*

Dziecko 9:

Chociaż trudno w to uwierzyć wiemy, jak zachować się należy.

Dziecko 10:

*Tak minęły 4 lata,
Życia więcej niż połowa,
Więc w pamięci to zachowam.*

Dziecko 11:

*Teraz czeka na nas szkoła
Pierwszym dzwonkiem nas przywoła,
Jednak najpierw, chcemy szczerze,
Pożegnać się polonezem.
(Polonez)*

Narrator:

*Iść do szkoły – sukces wielki!
Ale, żeby tak się stało wiele osób pracowało...
Teraz, drogie siostry, panie czas na wielkie dziękowanie.*

(Podziękowania)

*Dziękujemy siostrze dyrektor za taką dobrą ochronkę,
Tu każda siostra codziennie do dzieci się śmieje
I już od rana dzieciom jest weselej.*

Dziękujemy naszym siostram (...)

*Za wszystko: za uściski, buziaki, spacery, litery,
Za wycieczki, za spokój, za przeróżne zajęcia,
Za wielkie ciepłe serduszko, a resztę powiemy siostram na uszko...*

Dziękujemy siostrze katechetce,

*Za to, że uczy nas
O lepszym świecie i o aniołach...
Chociaż nam do nich daleko,
Kiedy skaczemy po stołach.*

Dziękujemy pani (... - logopeda)

Za to, że jest cierpliwa

*Kiedy męczy nasze języki
I namawia buzie do
Logopedycznej gimnastyki.
No jeszcze za to,
Że tak dzielnie to znosi,
Gdy ktoś zeszytu
Na zajęcia nie przynosi...*

*Dziękujemy pani (... - rytmiczka)
Za całe lata rytmiki,
Za piosenki, za tańce
Za wesole zabawy,
Za „Taniec w deszczu”
I sami nie wiemy
Za co jeszcze...*

*Dziękujemy pani (... - plastyczka)
Za wszystkie kolory,
Farb, pastel i tęczę
artystyczną atmosferę
I cierpliwości wiele.*

*Dziękujemy wszystkim naszym paniom
Za to, że zajmują się nami
Przy aromacie porannej kawy
Skore są do zabawy
I za to, że nie jest nam nudno
Do późnego popołudnia.*

*Dziękujemy paniom woźnym,
Za to, że porządku pilnują.
Ciepło się uśmiechają,
Już z daleka nas witają.*

*Dziękujemy paniom (siostram) kucharkom,
Za to, że przed świtem przychodziły,
I śniadanka nam robiły
Oj, nieraz zatęsknimy
Do ciast, sałatek, klopsików,
Surówek i innych smakołyków...*

*Dziękujemy naszym rodzicom,
Za to, że zawsze są z nami,
Za to, że zawsze nas kochają
I o wszystkim pamiętają.*

(Źródło: A. Olszewska, *Pożegnanie przedszkola*, w: *Uroczystości w przedszkolu*, s. 75 – 81)

5. Zabawy na świeżym powietrzu.

Część III

1. Refleksja nad własnym postępowaniem.

2. Msza Święta na zakończenie roku szkolnego – wyrażenie wdzięczności Panu Bogu za szczęśliwie przeżyty rok w ochronce.

3. Spotkanie integracyjne dzieci, rodziców i personelu przedszkola.